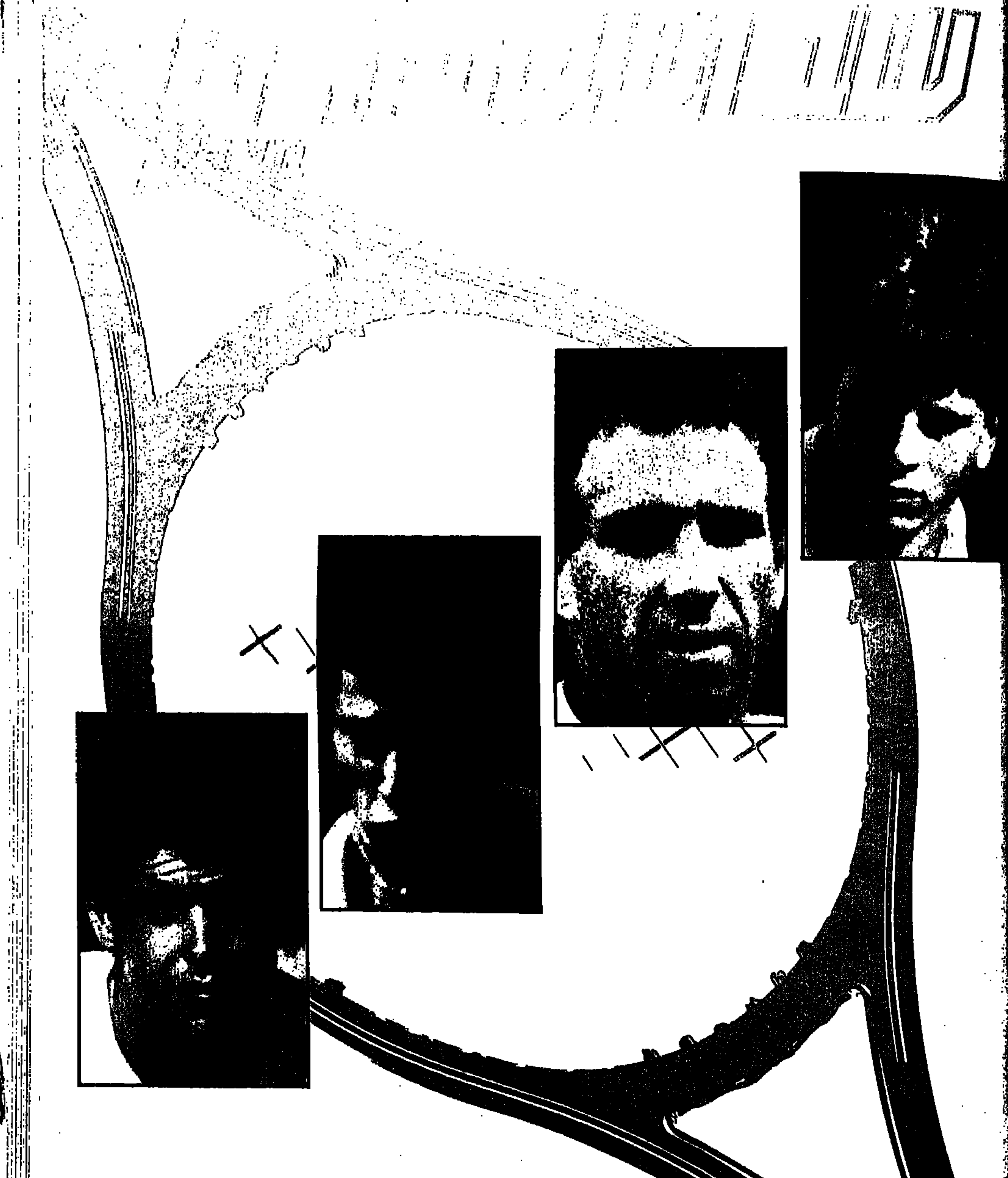

• הכל לקראת התמודדות הטניס, עם צ׳כוסלובקיה
• לי ג׳ונסון הולך על כל הקופה, הערב במדריד
• משה גריאני על הדרבי התל־אביבי בכדורגל, בשבת
• אלומה גורן – „מכונת יריה" בין הסלים

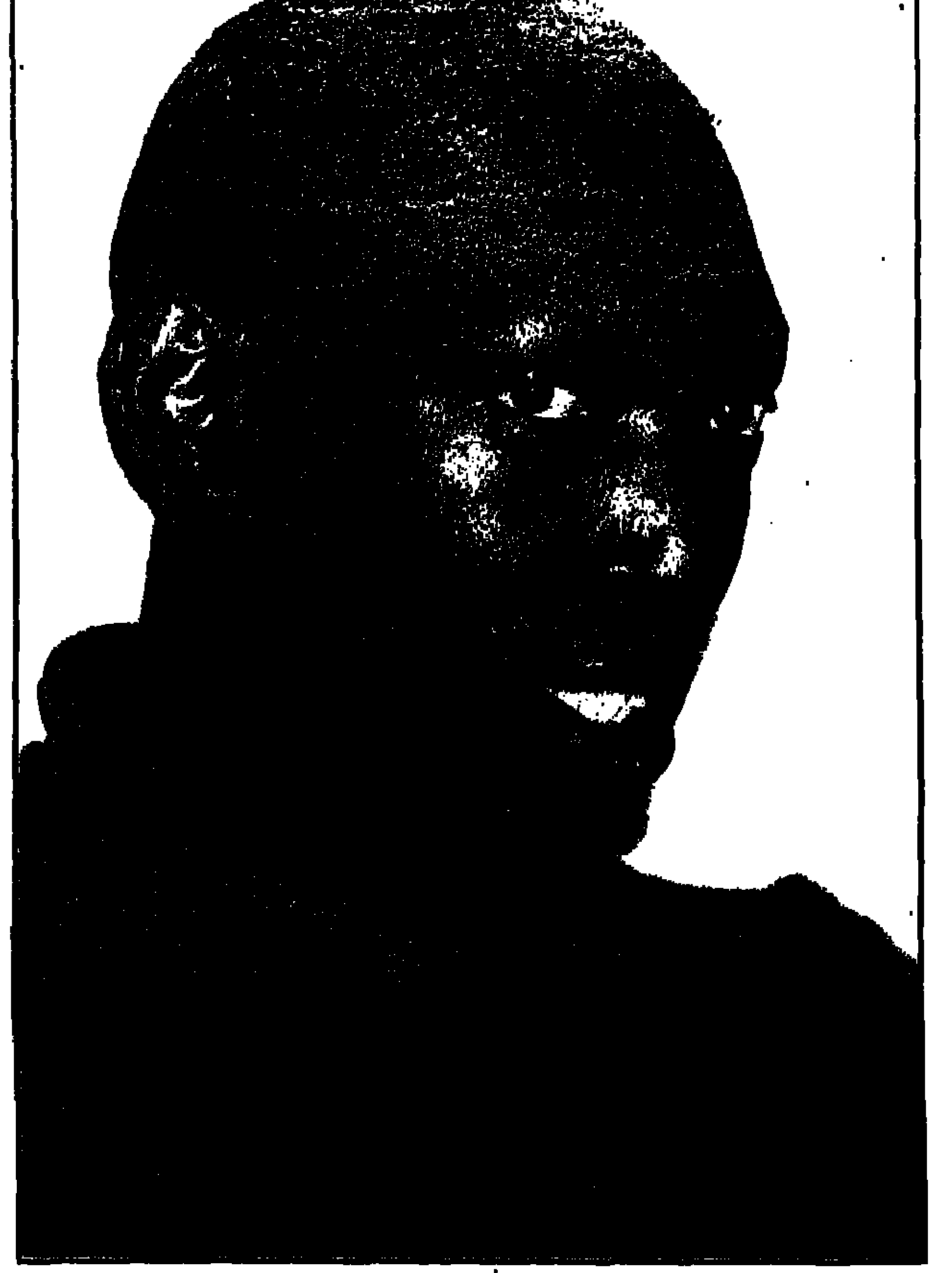

„יש לי הרגשה שהערב נצליח במאדריד", אומר לי ג'ונסון, כוכב מכבי ת"א ■ מגדיר עצמו כ„מקצוען בכדורסל ומתלמד בעסקים" ■ משקיע את כספו בתעשיות של טכנולוגיה מתקדמת ביפאן, איטליה ומערב גרמניה ■ „השקעתי הרבה גם בישראל – זיעה, מאמץ, עבודה קשה" ■ הקציב לעצמו שנתיים עד לפרישה ■ „קוין מגי הוא הפארטנר הטוב ביותר שהיה לי אי פעם. חן ליפין יהיה הרכז מס. 1 של אירופה" ■ ראיון מיוחד עם מרדכי רוזנבלום

מרדכי רוזנבלום

אצל לי ג'ונסון העניינים כרגיל: כדורסל ברמה הגבוהה ביותר ו...עסקים. הערב במאדריד יחד עם קוין מגי, ינסה לעשות מה שלא עלה בידם בשנתיים שחלפו – להגיע לגמר גביע אירופה לאלופות. כדי להצליח במשימה, עליהם לנצח את ריאל במאדריד. מכבי ת"א מעולם לא עשתה כן בעבר. ג'ונסון הולך על כל הקופה.

כרטיס הביקור האישי שלו, ממתין לגביע אירופה. אבל לי זהיר בתחזיות, לא מהמר, לא מקדים מאוחר למוקדם. „זה הסגנון שלי גם בעסקים. להמתין עד שהעיסקה נחתמה ואחר־כך לחגוג. אני

לי הולך על כל הקופה

חושב על גביע אירופה לאלופות. לפני שמונה שנים לערך זכיתי עם ריאטי בגביע קוראץ'. לעולם לא אשכח את ההרגשה הגדולה שליוותה אותי אחר הזכייה. הראיונות, הכבוד, ההמולה מסביב. זה היה משהו שלא שוכחים מהר. אני מתאר לעצמי מה שיהיה אם נזכה בגביע האלופות... אבל בוא נאיט את הקצב", הוא אומר.

מחוץ למגרש לי מתנהל בקצב איטי. מדבר לאט. רוצה להיות בטוח שנבין כל מלה. מושך את המילים בניגון ג'ונסוני טיפוסי. לפעמים נראה רדום משהו. עייף. גם על הפארקט. מי שמכיר אותו מקרוב יודע שהמראה החיצוני מטעה, ואוי ליריב שיתפתה לחשוב שהענק הזה נרדם. לפתע, כרעם ביום בהיר, הוא נופל מגבהים על טבעת הסל, בדאנק מרהיב.

שנה שלישית במכבי ת"א. שתי העונות הראשונות לא מי יודע מה, לי אומר שלא היה לו מזל. פציעות ומשחקים חלשים, איפיינו אותו אז. העונה זה שונה. דווקא אחרי קייץ קשה של ישיבה על הגדר עקב בעיה רפואית, שנדמה היה שעומד להסיים הרומן הלא כל־כך מוצלח עם האלופה הישראלית, תפס את העונה הגדולה שלו.

ואולי יש לכך קשר עם קוין מגי. „הוא השחקן הטוב ביותר עימו שיחקתי אי־פעם", קובע לי בבטחון. פרשנים באירופה טוענים שלי וקוין הם הצמד הזר הטוב ביותר. ג'ונסון מסכים. „זה נכון, אבל המזל הוא שהסגנון האישי של קוין איננו מתנגש בסגנון שלי. כל אחד מאיתנו מסוגל להתבטא מבלי לפגוע בכשרון של האחר. שיחקתי בעבר עם כדורסלנים טובים והסתדרתי איתם, אך לא היה לי עוד פרטנר כה טוב כמגי", הוא מצהיר.

כבר זכה בסופרלטיווים שונים. אך ג'ונסון רואה זאת קצת אחרת: „להדביק תויות לשחקני כדורסל, זה בהחלט טיפשי. מג'יק ג'ונסון, למשל. מהו: סנטר? גארד? פורוואר? – המאמן מציב חמישיה על המגרש וכל אחד צריך לעשות כמיטב יכולתו. מג'יק הוא כדורסלן גדול ולא סנטר־גארד־פורוואר. גם אני עושה הכל במגרש".

„יחסית לגובה שלי, אני רץ טוב, מכדרר, קופץ לגובה וקולע. (בלשונו: ראנר, ג'אמפר, שוטר)".

והתכונות של קוין? – „ריצה־קליעה־ריבאונד. קוין הוא האיש החזק מתחת לסלים".

חן ליפין. ג'ונסון מחזיק מאד מהרכז הצעיר של האלופה: „זה שחקן עם עתיד גדול. אני סבור שיהיה

(המשך בעמודים הבאים)

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל': (03)439442

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

© כל הזכויות שמורות ל„מעריב"

בשער

ארבעת המוסקטרים שלנו מול נבחרת הטניס של צ'כוסלובקיה. מימין: מוסדורף, גליקשטיין, פרקיס, בלום

מה בגליון

6: זירה חופשית של יצחק אופק; 7: הכדור הוא הגול; 8־9: גריאני לקראת הדרבי הת"א; 10: הפועל כפ"ס על הכוונת; 11־14: הכל לקראת „גביע דייויס"; 15: מה היה/יהיה; 16: אלומה גורן; 17: כדורסל +; 18: תחזיטוטו; 20: נ.ב.א.; 21: דור העתיד; 22: סרט סטורט.

מכון וינגייט לחינוך גופני ולספורט
ביה"ס למאמנים ולמדריכים ע"ש נט הולמן

משרד החינוך והתרבות
רשות הספורט והחינוך הגופני

מפעלים להכשרת מדריכי ספורט — קיץ תשמ"ז 1987

בחופשת הקיץ תשמ"ז (יולי–אוגוסט) 1987 יתקיימו קורסי מדריכים בתנאי פנימייה המיועדים לגילאי 17 ומעלה (בענפי הספורט הקבוצתיים) ולגילאי 16 ומעלה (בענפי הספורט האישיים ולבעלי תעודת סיום של קורס מדריכי עזר בענפים קבוצתיים) בעלי נסיון ספורטיבי, בענפי הספורט הבאים:

כדורסל, כדורעף, כדורגל, כדוריד, כדור־מים, טניס, אתלטיקה קלה, טניס שולחן, שחייה, התעמלות גברים, התעמלות נשים, ג'ודו, קרב מגע, סיוף, התעמלות אומנותית, ספורט כללי, הצלה גלישה וצלילה, כדור־בסיס, מפקדי סירות, רכיבה על סוסים.

משך הקורסים: שלושה שבועות.

מבחני כניסה ייערכו במכון וינגיט בתאריכים: 5 אפריל עד 27 באפריל 1987.

לקבלת חוברת מידע המפרטת את הקורסים, הנהלים והמועדים — נא לפנות לבית הספר למאמנים ולמדריכים ע"ש נט הולמן במכון וינגייט מיקוד 42902 בטלפון: 053-29445, 053-29448, 053-29545.

לי הולך על כל הקופה

בקרוב מאד הפליי־מייקר הטוב באירופה. היכולת שלו לפרוץ פנימה... לא, אינני מתכוון לחוצפה, אלא לאומץ הלב לסיים את הפריצה ב„ליי־אפ" מול ענקים מפחידים שעומדים מולו – זה עושה אותו גדול בעיני. רכזים אחרים עוצרים לפני הסל לג'אמפ־שוט או למסירה. חן הולך עד הסוף והגנת היריב אינה מסוגלת לעצור בעדו".

מוצף בהצעות

ג'ונסון מבוקש מאד באירופה. למכבי הגיע אחרי שנבחר לשחקן הזר הטוב ביותר באיטליה, במדי נאפולי. אז טרם היה ידוע ביבשת. היום, אחרי השנים במכבי – ללא ספק אחת הקבוצות היותר ידועות באירופה – לי מוצף בהצעות עבודה לעונה הבאה.

„אני לא מחליט מהר לאן מועדות פני. אחרי שתסתיים העונה אצא לשבוע לאילת, לניקוי ראש יסודי. אשתחרר מלחץ המשחקים והמשימות המוטלות עלי".

לחץ. במכבי ת"א, אולי יותר מכל קבוצה אחרת בצמרת האירופית, קיים לחץ אדיר שכזה. מדינה שלמה עומדת מאחורי המועדון ומצפה לניצחונות ולהצלחות. יש כאלו שהדבר משפיע עליהם לרעה. לא על קוין ולי.

„אנחנו משתפרים בגלל הלחץ שמסביב. אם תבדוק את ההסיטוריה האחרונה (מאז שאנחנו במכבי), תגלה שכל פעם שהיינו לחוצים, עם הגב לקיר ועם מדינה שלמה מסביב זועקת לניצחון – ניצחנו ולא חשוב היכן ונגד מי. להיות בלחץ אישי – זה רע. לחץ מהסביבה, לפחות במקרה שלנו, עוזר ומסייע", כך ג'ונסון.

חיי כוכב

לא מתרגש מרי מהעניין שהוא גורם סביבו. ישבנו בבית קפה ומיד היה מוקד לעליה לרגל. „כך זה בכל מקום. אי אפשר לסרב לילדים שמבקשים חתימות. "זה חלק מהחיים של כוכב. לא תמיד אני במצב רוח מתאים. לפעמים מבקש להיות לבדי ובשקט. לפעמים קורא לילדים לבוא אלי, לשחק ולהתלוצץ".

איש עסקים. לי מתאר עצמו כ„כדורסלן מקצועני מעולה ואיש עסקים מתלמד".

„בדרך כלל הייתי מגדיר עצמי בעסקים, כלא כרע עד טוב. לומר את סודות ההשקעות, אני משקיען פרטי. משקיע בעסקים בכל רחבי העולם".

– בעיקר בארה"ב?

„לאוו דווקא. לומר את השוק העולמי ולא גיליתי שביפאן יש כיום הצלחה גדולה לתעשיות טכנולוגיות גדולות. גם באיטליה, מערב־גרמניה."

– השקעת גם בישראל?

„כן. הרבה זיעה, זמן ועבודה קשה..."

– ומה בעניין דולארים ירוקים?...

מימין ומשמאל: לי ג'ונסון באימוני הכושר של מכבי. „בישראל השקעתי הרבה זיעה ועבודה קשה". למעלה – במאבק בגביע אירופה: „קשה לנצח בחוץ. אבל העונה מבינה מכבי מה נחוץ לעשות". בעמוד הבא: דוהר לסל. „לא חשוב שהעונה הרמה בגביע אירופה פחותה מבעבר". (צילם: עדי אבישי)

– „למעשה לא. בעיקר משקיע בחברות יפאניות. המוטו שלי בעסקים הוא: לעלות על העגלה כשהיא חמה ולרדת ממנה כשמתחילה להתקרר. אז אני קופץ ממנה במהירות גדולה. כעת העגלה שלי ביפאן ובאירופה".

– מתי יגבר הצד העיסקי על זה הספורטיווי?

– „הקצבתי לעצמי עוד שנתיים עד לפרישה. אולי קצת יותר. קשה לדחות הצעות לחוזים על יותר ממאה אלף דולר. גם אתה לא היית דוחה הצעה כזאת, אפילו אם יום קודם לכן החלטת לפרוש. אבל באיזשהו מקום, כשאני קם בבוקר ומסתכל על ילדי, אני מרגיש שמתחמיץ משהו במישור המשפחתי. כדי להיות ספורטאי מקצועני, הבן־אדם חייב להקריב משהו, לפעמים משהו חשוב בחייו. אסור שההקרבה הזאת תפגע בדבר מה שיקר לך".

כרטיס ביקור

השם: לי ווילי ג'ונסון ג'וניור
נולד: 16 ביוני 1957
מקום לידה: פלאמוויל, ארקנסו, ארה"ב
השכלה: בוגר במינהל עסקים
בתי ספר תיכוניים: דרום אומהה ואומהה נברסקה
קולג'ים: מקוק ג'וניור קולג'; אוניברסיטת מונטנה: אוניברסיטת מזרח טכסאס
קבוצות (לפי סדר כרונולוגי): יוסטון רוקטס (נ.ב.א.); רייטי (איטליה); יוסטון רוקטס; דטרוייט פיסטונס,; רוצ'סטר ניו־יורק (C.B.A); קליבלנד קאוואלירס; נאפולי (איטליה); מכבי ת"א
זכיות בתארים: גביע קוראץ', ב־1979 עם רייטי ואליפות ה־C.B.A עם רוצ'סטר. שתי זכיות עם מכבי ת"א

הרגשה אישית

חוזה לכדורסל ולבית הגמר האירופי.

לנצח במאדריד זו משימה קשה. פעמיים הגיע לשם עם מכבי במטרה לנצח ופעמיים ספג מפלות קשות.

„הבעיה לא היתה דווקא במאדריד. בכלל, קשה לנצח בחוץ. אך העונה, נדמה לי, מכבי מבינה יותר מה צריך לעשות כדי לנצח. יש לי הרגשה שהפעם יעלה הדבר בידינו".

– אולי סבלתם מחוסר מזל? או שמא ריאל היא „הכבשה השחורה". של מכבי ת"א בגביע אירופה לאלופות?

– „אני לא מתעסק במזל ובאמונות תפלות. בשנתיים הראשונות שלי במכבי, ניצחנו רק במשחק חוץ אחד – ברומא. אז מהו זה היה בגלל חוסר מזל?

– לא! נדמה לי שהמשחק במאדריד הוא כמו כל משחק קשה אחר. אבל זכור מה שאני אומר לך היום: יש לנו הבטחון הדרוש לנצח לראשונה במאדריד! כך אני מרגיש".

דראז'ן חסר לו

פרשנים טענו, במידה לא מבוטלת של צדק, שהעונה בית הגמר האירופי סובל מרמה בינונית למדי, בהשוואה לשנתיים הקודמות. ארבע משש האלופות, עלולות לאבד העונה את תאריהן: ז'אלגיריס בבריה"מ, ריאל בספרד, זאדר ביגוסלאוויה וטרייסר באיטליה. לי אינו מקבל הערכה זאת.

„לא חושב שהעונה הרמה פחותה מזו שהיתה בשתי העונות שעברו. הרמה גבוהה כתמיד, המשחקים קשים כתמיד והעובדה שהיו הפסדי בית לכל הקבוצות (פרט לאורטז) וניצחונות חוץ, רק מחזקת את הדעה שלי. אך ההבדל היחיד, חשוב מאד, בין העונה לאלו שקדמו לה, הוא חסרונו של דראז'ן פטרוביץ'. אני סבור שדראז'ן שלט בשנתיים האחרונות על בית הגמר, בצורה בלתי רגילה והטביע חותמו על אירופה. הוא חסר לי בבית הגמר העונה".

– ריאל היא אותה קבוצה שהביסה לפני שנה את מכבי במאדריד?

– „כן. הבסיס נשאר. חסר לה פרננדו מרטין, שעבר לנ.ב.א. אבל אסור לזלזל בריאל. אסור לזלזל בטרייסר, בז'אלגיריס. והאם אורטז רעה? אולי זאדאר החלשה בבית וכמובן שאיננה ציבונה זאגרב של דראז'ן פטרוביץ', אבל זה בית גמר קשה למדי".

הנצחון „אשם"

– איך אתה מסביר את העליות והירידות בכושרה של מכבי ת"א העונה?

– „נדמה לי שהניצחון הראשון נגד זאדאר, 'אשם' בהרבה דברים העונה. אולי זאראר לא היתה הקבוצה הנכונה לפתוח את משחקינו בבית הגמר, אך זה כמובן איננו תלוי במכבי ת"א... לא הועמדנו במבחן רציני ואז הגיעה טרייסר מילאנו, שניצלה היטב את חוסר הכוננות במכבי. לקח לנו הרבה זמן להתאושש מההפסד הזה ומההפסד המרגיז באורטז".

אחר ההפסד של מכבי ביד־אליהו למילאנו, שוחחתי עם מגי. הוא אמר אז: „מי שחושב שמכבי ת"א גמרה את העונה האירופית שלה, טועה". האם גם אתה חשבת כך?

– „כמובן. כמקצוען אני עולה לכל משחק במטרה אחת: לנצח. אין זה חשוב מה היה ב־20 המשחקים האחרונים שלך. מי חושב בכלל על ההפסד בשבוע שעבר, בשנה שעברה, או בחודש שעבר. כל מה שניצב מול העיניים זה – נ י צ ח ו ן ! כשאנחנו עולים למגרש, אנו בטוחים ביכולתנו לנצח. זו הסיבה היחידה למשחק: ניצחון. אין לנו מטרה אחרת".

„מסביב יושבים אוהדים ועיתונאים שמונים נקודות וניצחונות והפסדים ועושים חשבונות ועורכים רשימות סטאטיסטיות.. לנו המקצוענים יש רק דבר אחד בראש: לנצח במשחק הזה, המסויים..."

והמשחק המסויים בראש שלנו, יהיה הערב במאדריד. ■

הכדור הוא הגול

אבי מלך

אבינועם עובדיה (משמאל): מחכה להזדמנות שלו (צילם: נאור דהב)

כלבו אבינועם

בשבועות האחרונים עקבתי צמוד־צמוד אחר מהלכיו של המאמן הלאומי, מיליאנקו מיחיץ', באיצטדיוני ומגרשי ישראל, כדי לראות כמה פעמים יצא לו להתבונן במשחקיה של שמשון ת"א. מבחינה זו הצטערתי מאד על תקרית מקום הישיבה שלא הוקצה כראוי למיחיץ' בבלומפילד, ושמחתי כאשר ההדורים יושרו והוא שב לאיצטדיון ותפס בו את המקום הטוב ביותר.

רשמתי לפני שמיחיץ' חזה ב־90 דקות של שמשון מול בני־יהודה (0–0), ב־90 דקות של שמשון נגד בית"ר ירושלים (1–1) ובשבוע שעבר גם בזכייה ההסטורית של השמשונים בגביע הטוטו בר"ג (נצחון 2–0 על מכבי נתניה).

זהו זה, אמרתי לעצמי. מיחיץ' כבר לא זקוק לייעוץ שלי. הוא ראה הכל בעצמו, ועבור מאמן שהוכיח כי אין אצלו פרות קדושות, שאין הבדל בין קבוצות פרבר וערים גדולות וכיו"ב, מה יכול להיות מתבקש יותר מאשר ההזמנה לסגל הנבחרת, של הכדורגלן הכי יציב, הכי יעיל ואחד המוכשרים ביותר שיש לנו?

ובכל זאת, עד מועד כתיבת שורות אלו, לא הוזמן אבינועם עובדיה לנבחרת, ואינני מבין מדוע. אם מסיבה כלשהי פסחה עליו עינו הבוחנת של מיחיץ', הרי שמדור זה ישמח להעיר את תשומת־ליבו של המאמן ולהזמין אצלו מעקב נוסף אחרי אבינועם. אם במקרה יחליט מיחיץ' להזמין את עובדיה לסגל בין מועד כתיבת השורות הללו ועד מועד פירסומם, הרי שאני מברך אותו על ההחלטה ומוסיף בקשה רלוונטית: עובדיה צריך להיות בנבחרת לא על מנת למלא את השורות, אלא כדי לשחק, מוקדם ככל האפשר – כלומר מול מערב־גרמניה, בעוד 10 ימים. יותר מדי זמן כבר שרף הכדורגלן המתונן הזה בהמתנה על הספסל.

היתרונות המקצועיים של עובדיה ידועים כמעט לכל: הוא שחקן כל־בו, כדורגלן נשמה מהסוג שיעשו הכל בשביל התולצה של שמשון – קל וחומר עבור אפודת הנבחרת. הוא מסוגל לשחק בהגנה ובקישור וגם להבקיע בחוד. יש קבלות. עובדיה יכול להיות מגן תוקף ומגן מגן, קשר יוזם וקשר הגנתי, חלוץ בונה, חלוץ יורד וחלוץ כובש ואם תרצו בוודאי גם שוער תוקף...

ברם, פרט להצלחות על המגרש אבינועם הוא גם הטיפוס האידיאלי מבחינה חברתית. לא רק קפטן רב־אחריות כי אם ג'נטלמן בכל רמ"ח. בשנתיים וחצי בהם אני מבלה באיצטדיוני ישראל, מאז שבתי משהות ממושכת באנגליה, היה אבינועם עובדיה התגלית הנעימה ביותר עבורי ממרומי היציע, ואני לא זוכר ולו פעם אחת שהוא איכזב.

עד היום לא הצלחתי להבין מדוע לא קיבל אבינועם ולו הזדמנות להוכיח עצמו במדים הלאומיים (התירוצים היו בד"כ בנוסח „הוא לא מתאים לסגנון של הנבחרת" – בולשיט מאין־כמוהו). עכשיו יש זמנים חדשים וזמירות חדשות, ואני מאמין שמיחיץ' הוא האיש המסוגל לתקן את העיוות.

מי שיאמר שזהו תשדיר שירות – צודק. אבל לדעתי השירות הוא לא רק עבור עובדיה אלא בראש ובראשונה לנבחרת ישראל.

The road to Wembley

קודם כל, לפני שאני מתחיל בכתיבת הקטע הזה, אני צריך לערוך תפילה קטנה נגד עין הרע. אני מקווה שהמלים הספורות הללו בזכות הקבוצה הקרובה לליבי לא ייחשבו, חס וחלילה כ„פתיחת פה לשטן", אלא יפעלו פשוט כמאיץ ומדרבן להשגת המטרה.

ועכשיו לווטפורד. מחרתיים, שבת, ב־5 אחר־הצהרים שעון ישראל (אוזניים ל„וורלד סרוויס" של הבי.בי.סי) צפוי לקבוצה שלי אחד המבחנים היוקרתיים והתשובים מאז חודש מאי 1984. ה„הצרעות" הצהובות־אדומות שלי, יוצאות להייבורי, לנסות לעקוץ את ארסנל הגדולה ברבע גמר הגביע.

לפני שלוש שנים הזלתי דמעה בשקט ובהחבא ביציע העתונות של וומבלי, משני טעמים. בראש ובראשונה לרגל המעמד: ווטפורד הקטנה והנפלאה הגיעה לראשונה בתולדותיה למעמד גמר הגביע האנגלי ולי ניתנה הזכות המופלאה להיות נוכח בו. אחרי 90 דקות חיפשתי פינה צנועה כדי למחות את הדמעה האחרת, שנקוותה בעין כאשר אברטון לא התחשבה כלל במצבנו ובהסטוריה והניפה את הגביע לאחר נצחון 2–0 על ווטפורד.

עכשיו ווטפורד ברבע הגמר. רק עוד 180 דקות מוצלחות – והדרך הקצרה לוומבלי (פחות מעשר דקות נסיעה) תיעשה שוב, והפעם, אם רק תינתן לה ההזדמנות, תיעשה הדרך חזרה עם הגביע.

אבל ,כאמור, יש לנו בעיה קטנה ששמה ארסנל. התותחנים נמצאים בכושר שיא, כפי שהם הוכיחו בהעפלתם לגמר גביע הליגה לאחר שני נצחונות רצופים על טוטנהאם בביתה בשבוע שעבר. אבל אולי ניתן לשאוב מכך גם עידוד מסויים? 1. ארסנל התגלתה כקבוצת חוץ מובהקת... 2. לחם יש כבר פגישה בוומבלי (עם ליברפול ב־5 באפריל), אז אולי הם ישאירו לקט, פאה ושכחה גם לאחרים...

רציתי גם לספר לכם שווטפורד חייבת לנצח כדי לחזק את מעמדה (ומעמדי...) בקרב קהילית הספורט של „מעריב". עמיתי וידידי, משה לדר ואברהם טבק, אוהדים נאמנים ואוהבים של ארסנל, מחכים לי בפינה. את השם ווטפורד הם בקושי יודעים איך לאיית. אני מקווה שביום ראשון בבוקר, כאשר נשב לכוס קפה ועוגה שהם יזמינו עבורי לאחר שיפסידו בהתערבות, יהיה לי זמן ללמד אותם עוד כמה פרקים חשובים בהסטוריה ובמוניטין הווטפורדיים... ■

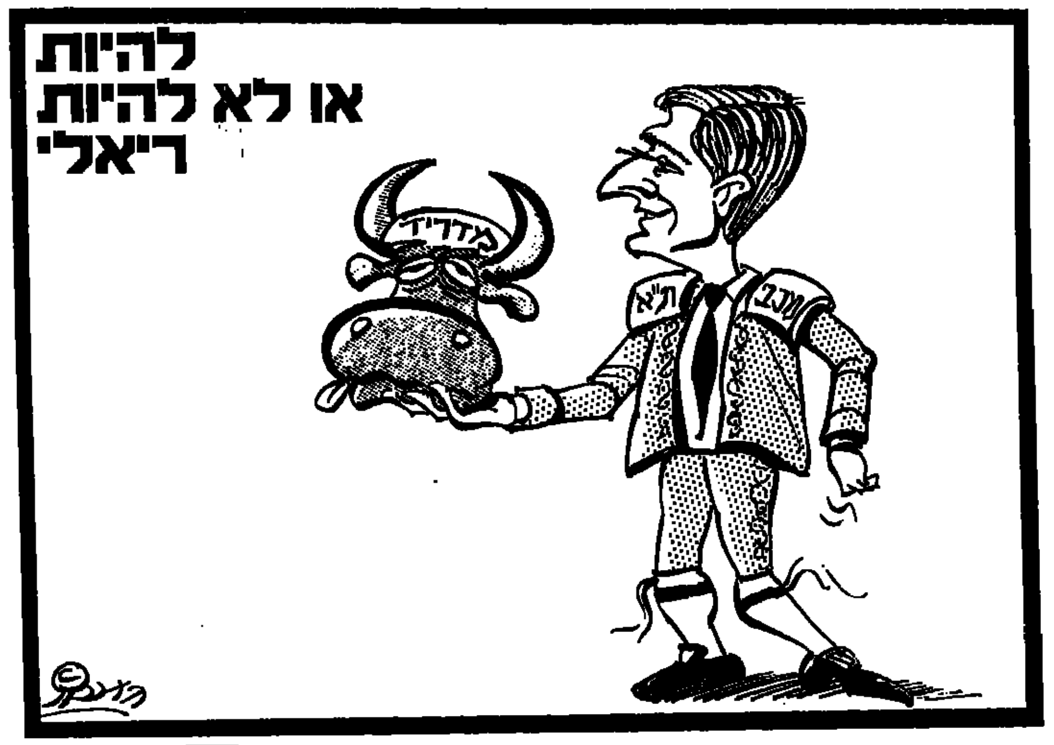

אפליית נשים

במודעה שמצאתי על ... המודעות של מועדון אילן ... על מירוצי הקפת הקריה מטעם ... סיטת ת"א שייערכו היום (12.3) ... כי המיקצים לנשים יהיו ל־2.5 ק"מ ... גברים 5 ק"מ. הפרסים לנשים ... ביות חסרי ערך בהשוואה לפרסים ... רים (סוף שבוע זוגי בכפר המכ... למנצחת הנשים, לעומת כרטיס ... לאירופה למנצח במירוץ הגברים ... זוגית למנצח הנוער לעומת חולצ... למנצחת בין הנערות וכך הלאה...).

שלחתי למארגנים מכתב ... תשובתם: אין אפלייה. „ממילא לא ... רצות על רמה". שאלתי: האם ... רצות על רמה, המכבדות את עצמן, ... עו למירוץ שמראש מטיל ספק ב... לרוץ 5 ק"מ וגם מפה אותן לרעה ב... סים – על כך קיבלתי תשובה מבולבלת.

ראשל"צ — אורנה לבנ...

למצות את הדין

לאן הגענו?! כדי להבטיח ... לא חוקי הופעת ילד, מתחיל ה... רון בכדורסל, במשחקי הליגה הראשו... ביותר, ליגת הקט־סל, טרחו ראשיה ... אגודה אחת לזייף את גילו של אותו ... ואילו אגודה יריבה באותה עיר, ... משרד חקירות פרטי כדי להביא ... המימצאים לאיגוד הכדורסל. ועתה ... שמעת באיגוד הכדורסל העניש את ... המעורבים בפרשה, בקנס ובהרחקה, ... את העונש הכבד ביותר ספגו חבריו ... הילד ששותף שלא כחוק, כי הם ... בלילה אחד מהמקום הראשון, לאחר ... בטבלת הליגה באותו מחוז.

נראה לי כי היה מקום למצות את הדין עם האחראים לפרשה המכוערת ... את. יותר מהילדים־השחקנים, ה... המבוגרים שמאחורי המעשה הזה, א... מים – בגלל המירוץ הפרטי של... להשגים בכל מחיר, גם במחיר ח... טוב.

ת"א — משה כהן (מורה לח"ט)

החלטה מצחיקה

סיגל גונן, כיום האתלטית מס' 1 של ישראל, קיבלה הזמנה ... לאליפות העולם באולמות שנערכה ב... חילת השבוע, באינדיאנאפוליס, ... כל מי שמבין בספורט יודע כי זה ... שיא, שכל ספורטאי משתוקק להשת... כו. אבל עסקנים בספורט הישראלי, ה... ליטו בשביל סיגל, שעליה לרחות את ההזמנה ולא להשתתף. לכן נעדר ... של ישראל מתחרות־ענק, יוקרתית ... כה נטלו חלק, כ־550 אתלטים מ... מדינות.

נימוקי אלו שקבעו בשביל סיגל מה טוב ומה רע לה, היו מגוחכים. בין ... שהופעה באולם באינדיאנאפוליס, ... של, נגר שיאנית העולם ממזרח־גרמניה, הייקה דרכסלר, חשובה פחות מ... הפועל... באמת! לאן הגענו!

מי שטובת האתלטיקה לפניו ... היה לשלוח אותה לארה"ב. המעמד, ... תי, מחייב...

אטלנטה (ארה"ב) — אמנון פריש...

האתגר: „משחק הפועל"

יצחק אופקי*

סבסטיאן קו, קאלווין סמית ומיכאל גרוס, הם מידגם מייצג של הספורטאים המצטיינים, שניתן להביאם לישראל רק על־ידי הצבת אתגר אמיתי ליכולתם הספורטיבית.

ישראל איננה משופעת ביכולת ובאמצעים להצבת אתגרים אמיתיים לשיאני העולמי. משחקי „הפועל", הנערכים אחת לארבע שנים, הם ללא ספק, אחד האמצעים הבודדים שיכולים לרתק ספורטאים מהשורה הראשונה.

הייתי יכול לייחס הישג זה ל„הפועל" ולהסתגר בד' אמותיה של הגאווה הסקטוריאלית. אבל אני מאמין ש„משחקי הפועל" תורמים ישירות לתדמיתה ולמעמדה של ישראל מעבר לתחום הספורט.

אחת לארבע שנים יוצא מישראל מסר מיוחד, שונה במהותו ומאד חיובי. לא רק בעיות שלום, או מלחמה, לא רק מצוקות כלכליות, לא רק משברים קואליציוניים.

ב„משחקי הפועל" נקראים המשתתפים למאבק, אבל זהו מאבק מסוג אחר: על המסלול, מעל לרף, בבריכה. מאבק שיש בו גם קירבה, והתובע מאמץ גופני – מיצוי יכולתו של האדם כספורטאי.

אף שזו איננה מטרתם המוצהרת, מאפשרים „משחקי הפועל" למדינה גם לפרוץ גבולות של איבה ולהפשיר קיפאון דיפלומטי ומדיני. לראייה – הונגריה, פולין ומדינות אפריקניות שונות, כטאנזאניה, מעלימות עין מהעדר קשרים דיפלומטיים רשמיים עם ישראל ושולחות לכאן את נציגיהם לעשרת ימי התחרויות של משחקי הפועל ה־13, שייפתחו ב־4 במאי, במופע המרכזי של יום העצמאות ה־39 של מדינת ישראל.

אפילו הציניקנים הגדולים ביותר לא יוכלו להסתיר התרגשותם בעת שייערך מצעד המשלחות והדגלים של יותר מ־40 מדינות בעולם, בטקס הפתיחה. אנחנו, ב„הפועל", גאים בכך מאד ויודעים שיש בזה הישג, החורג מתרומתה הסגולית של התחרות הספורטיבית, או הקרב נגד השעון.

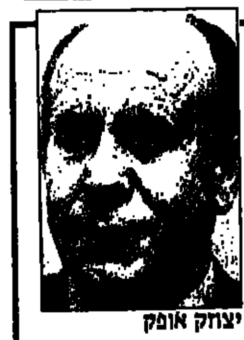

יצחק אופק

עלות אירגון המשחקים כחמישה מיליון ש"ח. מרביתו ממומן בידי גופים ציבוריים, ממלכתיים ופרטיים וחלקו באמצעות ההכנסות הצפויות מכרטיסים לפתיחה ולתחרויות ב־28 ענפים.

יש לצפות שהמשחקים יהיו חוויה לאומית וחג אמיתי לספורטאי ישראל. מעבר להישגים המדיניים והתחרותיים משמשים המשחקים אמצעי לקירוב אלפים לאלופים, להגברת המודעות לספורט בקרב הנוער והציבור בישראל.

כמי שהספורט מהווה עיקר עיסוקו אני מאמין ש„משחקי הפועל" תורמים למעמדה של ישראל בכל התחומים. אמונה זו אני אחלק לבטח עם כל אחד מ־2000 האורחים מחו"ל שיגיעו לאירוע, אלו שיטלו בו חלק ואחרים המשתתפים בהכנות לארגונו, כמו גם נושתתפי הספורטיאדה למקומות העבודה.

למרות שאני מזוהה עם „הפועל", אני מאמין שעל ישראל לרכז כל האמצעים לארגון אירוע אולימפי אחד. בהתאם לכך אני פונה לפעילי המכביה, האליצוריה וגם לאלו שמהרהרים בקול על הביתריה, לקום ולהתארגן כגוף אחד לארגון משחקים במתכונת אולימפית, כששותפים בארגונם כל אגודות הספורט. תהיה זו ה„ישראליה" – האירוע הלאומי של הספורט הישראלי, האולימפיאדה של ישראל. בכך נפגין אחדות לאומית ונראה שהגענו לשיא של אחדות והבנה.

אם נעשה זאת נכון ובגדול – אני בטוח שהשיא יהיה של כולנו. ■

* המחבר הוא מזכ"ל הפועל ויו"ר הועד האולימפי הישראלי

„משותקים על הדשא"

כך רואה מושיקו גריאני (מכבי ת"א) את מה שמתרחש באחרונה בדרבי התל־אביבי הגדול. בשבת זה יהיה השלישי שלו. שני הקודמים נסתיימו ב־0–0. ■ „באף מקום לא ראיתי כזו התרגשות לקראת משחק כדורגל" ■ הפנים האחרות של איש נתניה המתאמץ להיקלט בת"א: ראוי לתואר „חביב השנה", שומר כיום על „שקט תעשייתי, כדי שלא „לחטוף" קנסות, יש אומרים שהוא רוצה הביתה – לחזור לנתניה ■ מה יהיה בעונה הבאה? – יש יותר משתי גירסאות

בן כספית

אילו הוענקו בכדורגל הישראלי את התואר „חביב העונה", משה גריאני היה אחד המועמדים הרציניים ביותר לזכיה בו. יתכן שאף לצמיתות. שום כוח שבעולם לא יכול להוציא מגריאני דבר לעז על זולתו. מושיקו בורר בקפידה את מילותיו, מתחרט, מתלבט, העיקר לא לפגוע באיש. בנושאים עדינים – מכבי ת"א כדורגל למשל – זה ברור למה. גריאני למוד קנסות ואכזבות, חושב חלאה, על העונה הבאה.

בכל יתר הנושאים – זה כבר הפך לחלק ממנו. מושיקו לא מוכן לניתוחים מקצועיים, איננו מסכים להתייחס לשחקנים, לא שש לערוך השוואות. משתדל להיות מקובל על כולם, חביב, סולידי. ומצליח.

ההתחלה – לפני כ־16 שנה. עזרא גריאני, המנהל והאיש החזק של מכבי טבריה, ליגה ג', בנו מושיקו, בן 14 וקצת, כבר נמנה על בוגרי הקבוצה. מדוע לא בנוער? – לא היה נוער.

תארים מול מועמדויות

שנתיים אחר כך עבר לכפ"ס ללמוד מכונאות רכב. מבחן קבלה במכבי נתניה היה שאלה של זמן. פריזנר זימן, פרלמן בחן, ומושיקו השתעשע מעט בכדור. מספיק כדי שפרלמן יורה בפסקנות: „ילד, לך תוציא כרטיס ליגה".

בגיל 17 וחצי, כחצי שנה לפני הגיוס, עלה לבוגרים.

ומאז הכל ידוע: חמש עונות במכבי נתניה, עונה בברייטון, 4 עונות נוספות בנתניה, ומכבי ת"א. תשע העונות שבהן שיחק בנתניה הניבו שלוש אליפויות, גביע וזכייה באינטרטוטו. ממוצע של יותר מתואר בכל שתי עונות. שתי העונות האחרונות במכבי ת"א הניבו שפע של מועמדויות לתארים, מריבות, קנסות, נסיונות עזיבה והתפטרויות. תארים עדיין לא.

רשימת המאמנים שעבר גריאני מגוונת: שמילוביץ (תקופה קצרה), שפיגל, גרונדמן, פרלמן, הדלר, שפיגלר, שנהר, שוויצר (כבחירת הנוער).

גם כאן – גריאני לא יגיד מלה רעה, רק דברי שבח. את מירב האהדה לגרינקלו ושיפוטו מפיל על שמוליק פרלמן ש„עשה ממני שחקן". והיתר? „לכל אחד נקודות חיוביות משלו. החיוך של גרונדמן עשה לנו תמיד מצב רוח טוב, והדריך של מושל'ה חיפנס אותנו".

מחווים ישתתף גריאני, מפעם השלישית בתולדותיו, בכה שנותר מדרבי התל־אביבי הגדול.

ופעם בגביע הטוטו) מושיקו „מוביל" 1–3 על קבוצת נעוריו. „אני לא מרגיש כל כך נוח לשחק נגד מכבי נתניה, אבל יש לי שאיפה עצומה לנצח אותם. לא יודע להסביר למה".

שאיפה או לא, אהבתו של מושיקו לקבוצת נעוריו גדולה. „נתניה זה הבית שלי. אהבתי הראשונה. פה גדלתי, התחנכתי, פה אני נהנה לחיות, להסתובב ברחוב, לדבר עם אוהדים". גריאני שומר על קשר הדוק עם רבים משחקני ההווה בנתניה, חלק מהם חבריו האישיים, וגם כאן הוא מקובל, חביב, לא מזיק.

השתלשלויות כאובות

בעבר הלא רחוק הצהיר מושיקו בפירוש על כמיהתו לחזור הביתה. היום הוא שותק. כל מילה מיותרת תעלה לו 1,000 דולר, שיקוזזו מפרמיות הניצחון ההולכות ומתמעטות. אז למה לו צרות?

למרות זאת, אי אפשר להימנע מניתוח מסכת ההשתלשלויות הכאובה שעברה עליו במכבי ת"א: בעונה שעברה הציג יכולת טובה. הזינוק (המאוחר) של מכבי לחלק העליון של הטבלה הושג לא מעט בזכותו. ואז, בפגרה, הפתיע את כולם: „אני מת לחזור לנתניה", הצהיר. אבל המכבים תכננו שוב, כפעם המי־יודע כמה, את החזרה לימי הזוהר. סירבו לוותר עליו. גריאני נשאר בת"א. הסיפור חזר על עצמו העונה, עם סיום מועד ההעברות. מושיקו שוב רוצה הביתה, במכבי ממשיכים להתעקש.

לדברי גריאני עצמו, קליטתו במכבי ת"א מושלמת. „הם עושים למעני מעל ומעבר", הוא

מושיקו, לדידם, הינו שחקן מן המנין באגודה [...] בשלב זה כוונה לוותר עליו.

„זוללת החיזוק"

רוב אנשי המקצוע המעורים בנבכי [...] של הכדורגלנים, מאשרים דווקא [...] התל־אביבית. גריאני נקנה, לצמיתות, על [...] ת"א, במסגרת עיסקה סיבובית מסובכת [...] נקבע עתידם של ניסים ברדה ומיקי בן־[...]

למכבי ת"א תדמית של „זוללת [...] גריאני מבחינה זו, מהווה תריג (יחסי), [...] עושים בשמו שימוש רב בהדיפת מתקפות [...] על דרך קליטת השחקנים בקבוצתם.

חסרה לו אוירה משפחתית

גריאני גאה מאד על כל כך. [...] לקום ולשבור את הכלים פעם נוספת, [...] שמכירים את דרך ניהול העניינים במכבי [...] קשה לנחש את קשיין של מושיקו; הוא [...] הצליח להסתגל למסגרת המוקשה [...] הקבוצה התל אביבית. כשיש לשחקן נתניה [...] הוא יכול להרים טלפון ליצחק תשובה (מכבי נתניה) כ־12 בלילה, שחקן [...] יכול לגשת אליו ולקבל עזרה מיידית [...] קרובה לשחקנים, האוירה משפחתית.

במכבי ת"א הוא מרגיש אחרת: אווירה מכופתרת, דיסטאנס בין ההנהלה לשחקנים [...] קרה, כמעט מנוכרת. רמז לכך אפשר [...] כשנשאל על ההבדלים באווירת הכדורגל [...] לנתניה: „אני לא יכול לערוך השוואות [...] הכדורגל בת"א אני לא מכיר, כי אני [...] נמצא שם. מגיע לאימון וחוזר מיד [...] לעומת זאת, אי אפשר ללכת מטר בלי [...] או לשמוע הערות והתייחסויות. [...] שחלה באחרונה, נתניה זו עיר של כדור[...]

אם נוסיף לכך את הנסיעות המתישות [...] הטבלאי והמצב החברתי הירוד, לא [...] את כמיהתו של גריאני חזרה הביתה [...] מושיקו לא מתחרט. לא על הירידה [...] על ההפלגה לברייטון.

התקופה המוצלחת ביותר

„צריך ללמוד מכל דבר ולנסות [...] המכסימום גם מהכשלונות", הוא מצהיר [...] הוא מסווג כהצלחה. „אם הייתי [...] אז ועם הראש של היום, לא הייתי [...] לפל אחד לצאת למועדון כדורגל [...] אפילו חצי עונה. העיקר לחוש את [...]

הגחילה נתניה ל... מכבי ת"א (6־0). „בדיוק חזרתי מברייטון והייתי בכושר שיא, אי אפשר היה לעצור אותנו באותה תקופה". מי שכן עצר אותו היה רחמים עשיה משמשון ת"א. „קיבלתי ממנו מכה בקרסול, שהשביתה אותי לכמה חדשים וגמרה לי את העונה. מבחינת כושר אישי הייתי בשיא, ופתאום נאלצתי לסחוב גבס ולהפסיק לשחק".

תקופה זו מסווגת אצלו כקשה בקריירה. מלבד הכדורגל, אין לגריאני עיסוקים צדדיים. כל חייו מתנהלים מסביב למשחק. כל השבוע עובר בהכנות ל־90 הדקות שבסופו. „אני לא יכול לתאר את עצמי בלי כדורגל".

למרות שיהיה ביוני בן 30, עדיין לא חושב על פרישה. „אני מתכונן לשחק כדורגל כל עוד אוכל לעמוד על הרגליים. גידי דמתי משמשון הוא דוגמא מצויינת. קל יותר להיגמל מסמים מאשר מכדורגל".

ובכל זאת – כשיאלץ לפרוש? „אשאר במגרש. בשנה הבאה, ארשם לקורס מאמנים בוינגייט. יכול להיות שאאמן, יכול להיות שאנהל, העיקר שאשאר קרוב לדשא".

תחביבים? – לצפות בכדורגל. המשחק הוא המקצוע, התחביב, כל חייו. בקיץ הוא משחק קצת טניס, קצת הולך לים, הרבה מחכה לעונה החדשה. ספרים כמעט שלא קורא, סרטים בקושי. לבלות מעריך בבית, עם האשה, דיסקוטקים ופאבים – לא בשבילו. לעיתוני ומדורי הספורט אין לו הרבה

סבלנות. מציץ בכותרות, מרפרף, בודק ציונים, לא מעמיק. „רמתה של עתונות הספורט בישראל יורדת. הרמה המקצועית נמוכה, מירב תשומת הלב מוקדש לרכילויות, סכסוכים, חיסולי חשבונות".

דעתו על רמת הכדורגל דומה: „הכדורגל הישראלי דורך במקום. הרמה יורדת, הקהל לא בא, גם לשחקנים יש בזה חלק".

לגריאני אין תרופת פלא, אולם ברור לו ש„יש לעשות משהו דראסטי ויוצא מהכלל כדי לחלץ את העגלה מהבוץ". אחרי מכבי נתניה הוא עוקב מרחוק: „הקבוצה עוברת תהליך של בנייה מחדש. יש צעירים מוכשרים שיהוו בעוד שנתיים־שלוש גורם משמעותי בכדורגל הישראלי. ברור שזו לא נתניה מתקופת השישיות המפורסמת, אבל זהו תהליך בלתי נמנע של התחדשות וצריך סבלנות".

לדעת גריאני אין טעם לנסות ולהחזיר את הגלגל אחורנית. גם החזרתם של מכשלי ומבקיעי אותן שישיות־שערים אינה ריאלית, לדעתו: „דור לביא שייך לבית"ר ת"א, מה יהיה איתי אני לא יודע. נכון, היתה תקופה יפה. כן, אני לפעמים מתגעגע, אבל מה לעשות".

אם יצטרך לעודד מכנס שחוזר לסיים את הקריירה בנתניה – רק ימים יגידו. ■

גריאני: „לעשות משהו דראסטי כדי לחלץ את העגלה מהבוץ" (צילם: עדי אבישי)

שבעים מכדורגל

נח איינשטיין: הנסיון זה העיקר

ארז קופמן

זה הרושם שמתקבל עתה מהופעותיה של הפועל כפר־סבא ■ דקות רבות של שעמום במשחקיה, ההתלהבות שככה, יתכן שיש גם בעייה של חוסר אמונה עצמית ■ מה קורה עכשיו בקבוצה שנחשבה להפתעת הליגה הלאומית?

מאז זכתה באליפות היחידה שלה, בעונת 1981/2, לא ידעה הפועל כפר־סבא תקופת ליגה יפה ומעוררת תקוות ורודות כמו בשנתיים האחרונות. תזכורת קטנה לפני ההשוואה: כפר־סבא האלופה – של יצחק שום, ישראל פוגל ו..נח איינשטיין – ירדה לארצית מיד לאחר הזכייה בתואר, וחיזקה בכך את כל מי שריפדו את כתרה בתארים של מקריות וחולשת־ה־ליגה. חניכיו של ניסים בכר, כך טוע־נים היום רבים, קורצו מחומר אחר. כעת הם במקום השלישי. מחר יהיו גבוה יותר. אליפות בעתיד – כן. בזיון של אלופה הנושרת לארצית – לא עוד.

השינוי הגדול שחל בקבוצה אשת־קד, נצמד כרבק למאמן ניסים בכר. ניסים, איש עבודה מובהק, רוגל בבני־ית קבוצות וביצירת שלד חזק, די צעיר, שיוליך את הקבוצה במשך הר־בה שנים. נכון להיום עבר פרויקט השיקום של כפ"ס את שלביו הראשו־נים. אשתקד הוגדרה כ„מפתיעה". הי־ום נחשבת לקבוצת צמרת שיש לחו־שוש ממנה. אין איפוא פליאה מדוע כל כך מרוצים בכפר־סבא מבכר. וגם להיסף.

חומר טוב על הספסל

מערכי הקבוצה כבר די מאוזנים. כשרונות ישנים שניכוו בקבוצות אח־רות (אלי יאני הוא הדוגמה) נדלקו העונה כהתלהבות. על הספסל יש חו־מר די טוב ואפילו נתגלו כשרונות צעירים. הכל אמת. אבל לצד התשבו־חות הללו, חובה להאיר גם פנים אח־ריות: ההתלהבות ששככה בשבועות האחרונים, חוסר האמונה העצמית, הווי־תור על הפיסגה ודקות השעמום שהח־לו נוגסים במשחקיה האחרונים. בש־בת, במשחק הגביע מול הכח, ראו בעיקר את הפנים המכוערות הללו.

מי שצפה בצורה בה עלתה כפ"ס וכבשה מקומה וסגנונה, רואה היום בלימה ותחילתה של נסיגה. אלי יאני פצוע באחרונה, גם חסרונו של מייקל יפה בקישור במספר משחקים, פגם בכושר המשחק. אך אלו לא יכולים להצדיק כמה תצוגות נפל, זלזול ואי־פאטיות של כמה שחקנים שהכעיסו את הקהל. בכר הרוגז השתולל לנוכח התצוגה ב„וינטר". מי שאחראי על הטיפוס למעלה, מזהה ודאי את תחי־לת הנסיגה. איך בולמים אותה?

הסממן הגדול של הקבוצה, אותו דאג בכר להשתית בקפדנות, הוא הכו־שר הגופני. בפתיחת העונה רצחה הק־בוצה את יריבותיה בתנועה בלתי פוס־קת, יכולת ללחוץ את היריב, התעלות בדקות האחרונות הלחוצות והמון מו־טיוואציה. היום זה סיפור אחר. לא רצים כמו פעם. אין אותה ההתלהבות והעניינים צולעים בדקות רבות, מש־עממות ומרדימות.

אם יש לכפ"ס בעיית הרכב, היא העדרותו של חלוץ מרכזי קלאסי (כן, יש עדיין דבר כזה בלכסיקון). יאני, מאיר נזהר וגם יצחק מימוני טובים יו־תר וגם אוהבים לבוא אל השער הרחק מאחור. לכן, חשובה כל־כך הדינאמי־קה הקבוצתית, המבוססת על הרבה תנועה, בעיקר מהאגפים. בכר הקפיד ללמד ולשנן תרגילים לפתיחת הדרך בפני נח איינשטיין ורפי אידינגר לש־עוט באגפיהם ולחפש את ראשי החלו־צים הגבוהים. כשכולם עובדים ומזי־עים – הכל יפה. הכיעור מתחיל ברגע שכפ"ס עומדת במגרש. וזה קורה באח־רונה.

מחפשים מיגננה

כמה שחקנים אינם עונים באחרונה על עקרונות היסוד של מאמנם. איי־נשטיין פחות נע קדימה ועושה זאת הרבה יותר לאט מבפתיחת העונה. מנ־גד – נסיונו והשקט הנפשי שהוא נותן, לא יסולאו בפז. גם הקשרים אופיר בן־חיים ומללי מחפשים יותר את המי־גננה ולא משפיעים על המעבר האופנ־סיבי של הקבוצה. חסרונו של איתן רביבו, הכספית שנוצלה ע"י בכר לש־מירות אישיות על קשרים מפחידים, מורגש מאוד בעיקר בהתקפה. הצד ההתקפי הוא הנמצא בנסיגה.

מייקל, אחרי פציעה, עדיין קל רג־ליים ואוהב לרוץ ולהיות ליד הכדור. אבל זה לא יפה של פעם, זה שבר הגדירו בשיא התלהבותו כ„מתקל הכי טוב של כפ"ס". היום הוא בקושי מגיע לכדורים קשים. רואים את החשש בת־נועתו לקראת מגע עם יריב. כפ"ס נפגעת מכך. מייקל כבר לא מפתיע איש. מול הכח העביר כדור אחד, בשי־נוי כיוון, למיימוני הפורץ. חוץ מזה היה שבלוני, צפוי והעדיף מסירות לאי־חור.

לבכר יש בעיה התקפית גדולה הרבה יותר מהקשר הג'ינג'י שלו. המעבר המהמם של חניכיו מהגנה לת־קיפה התבסס על ה„סטופרים" המעו־לים שהציגה כפ"ס בקישור בעבר המ־אוד קרוב. גדי מרגון וששון גדמיש במעט לא רואים מגרש באחרונה. הם היו שוברי התקפות היריב והתלהבותם סחפה את שאר חבריהם, וגם החלוצים, למרדפים אחרי כל יריב עם כדור. הי־ום זה כבר לא כך. החלוצים גם למדו שבליגה שלנו חלוץ הוא סוגר שטח. להילחם? זה לא מוסיף לתלוש המשכו־רת, גם לא לבריאות.

שינוי תדמית

לצד זאת, חובה לציין את עונתו הנפלאה של יאני. אלי, שכבר נשרף בכור הטאקטי של שוייצר בהפועל ת"א, חזר לעצמו וכבש 11 שערים העונה. גם נזהר המהיר, אך חסר אל־מנטים טכניים רבים, השתיל 7 רש־תות. מימוני, רק עם שלושה שערים, מציג את אחת העונות היפות שלו. שי־נוי תדמית (לפעמים רק מעשעש), הר־בה תנועה והמון אסיסטים מכל פינה במגרש. תמיר בן־חיים מציג מעבר מפתיע לתפקיד קשר טכני מסוגנן באחרונה. אלו אחראים ל־26 כיבושי כפ"ס העונה.

ההגנה די יציבה. גדעון סימון אי־טי, אך קשוח ובוטח בעצמו כעוצר אח־רון לפני השוער אריר שמיר. מאון הס־פיגות של הקבוצה (18) בינוני למ־[illegible] הרבה פעמים נפתחת הצרה מהאגף – איינשטיין מאחר לעיתים, או נכה בסגירת מהיר ממנו. את אידינגר [illegible] נר אישית לעיתים) לא תמיד מגיע בזמן.

ההגנה אחראית לתמיכה [illegible] המגינים עלו עד לאחרונה בכל התק־פה, הרבה יותר (כמותית, לא איכותית) מאשר במכבי חיפה בשנות האליפות שלה. סימון תומך תמיד בחור, ולע־תים, בשעת רחק, הופך לחלוץ [illegible] של משחק כוח. ההגנה [illegible] ל„הרפתקנות" כזאת, בהחלט עושה את שלה (וממגננה) די טוב.

הבעיה היתה ונשארה משחק [illegible] באגפים (נח במיוחד). התגלותו של [illegible] רבינוביץ', הבלם הענק, נעשתה [illegible] בזמן וטוב שבכר מריצו כיום בליגה. אף פעם לא היה לקבוצה בלם [illegible] משוחרר, חזק אך גם קליל כמו [illegible] אים תכונות הגלם של רז. בכר יודע כנראה את חשיבות הבחור לעתיד.

הבניה של בכר נעשתה בצורה מסודרת. הסגל די צעיר, אוהב להת־[illegible] מן (מלחשים שאין עוד כזו תופעה אצלנו בליגה) אצל בכר ולהופיע. אבל באחרונה ניכרת עייפות ושבע מכדור־גל. איך מחזירים את המוטיוואציה לכפ"ס? ריחות שוק המאמנים מבשרים את עזיבתו של ניסים (ומכבי ת"א?). אז [illegible] הוא לא יעצור את הסחפת הזו, מי [illegible] שה זאת לקבוצה שכה שקד על [illegible] תה?! ■

נסים בכר: מי יעצור את הסחף?

סיפור הצלחה

שלמה צורף, מאמנה הצעיר (עדיין לא בן 32) של נבחרת ישראל בטניס בהתמודדות עם הצ'כים, שתחל מחר הוא שאפתן־קיצוני ותובעני, הראוי לחיקוי ■ כרטיס הביקור שלו: חניכיו המצליחים מנסדורף ובלום ■ „רק ברגע האחרון תוכרע ההתמודדות הנוכחית שלנו עם הצ'כים"

סרג'יו ליבדינסקי

לא בכדי מונה אשתקד שלמה צו־רף כמאמן נבחרת הטניס של ישראל למשחקי „גביע דיוויס". צעיר – בחו־דש הבא יחגוג את יום הולדתו ה־32 – נמרץ, בעל שאיפה גדולה להצליח. אך התכונה הטובה ביותר שלו היא: רצונו להחדיר בחניכיו מוטיוואציה גבוהה – וזאת לא עושים במילים יפות או בכפ־פות של משי, אלא בתקיפות, ביד חז־קה ובקול רועם.

בעת האימונים, דורש שלמה הת־מסרות מלאה. בעיניו הם אינם אירוע חברתי, אלא עבודה רצינית ומפרכת. איננו סובל כאשר הטניסאים מפטפ־טים בעת החבטה בכדורים. מחייב או־תם לכל כוח הריכוז שאותו יש למקר בכדור הצהוב החמקן. מקצוען במאה אחוז. דורש מחניכיו אותה מידה של מקצוענות ולמרות שחומר הגלם שלו – השחקנים הישראלים – חסר משמ־עת עצמית, הצליח במקרים רבים לע־שות מהם טניסאים מקצוענים.

כרטיס הביקור שלו: עמוס מנסדו־רף וגלער בלום.

דוגמא לרבים

סיפור ההצלחה של צורף חייב לשי־מש דוגמה למאמני טניס רבים, החות־רים להצלחת חניכיהם בזירה הבינלאו־מית. בתחילת דרכו כמאמן, בילה על המגרשים כמעט עשרים וארבע שעות ברציפות. עקב אחר כל אירוע, קטן כגדול. תמיד עם פנקס פתוח. שום פרט לא חמק מעיניו. בערבים הירבה לצפות בסרטי וידאו, ניתח כל חבטה של האלופים וכל צעד שלהם על המג־רש. סימן אותם ונטל מהם כל מה שדרוש לחניכיו.

צורף למד בדרך הקשה. גילה מיד כי אין תרופת פלאים לכל השחקנים. אין שני שחקנים הבנויים בצורה זהה, פיסית ומנטאלית, ולכן אי אפשר להתייחס אליהם באורח שווה. ציבור שחקני הטניס מורכב מאינדווידואלים ויש הכרח להתייחס אליהם בהתאם.

רק לפני עשר שנים החל עוסק בה־דרכת טניס. את ההזדמנות שלו קיבל בפתיחת מרכז הטניס ברמת השרון וניצל אותה עד תום.

במרכז, בהיותו מאמן ראשי, העמי־סו עליו משימות רבות: לאמן, לפקח על הנעשה ברמת השרון וגם לעקוב אחר הנעשה במרכזי הטניס האחרים. עבודה שמתאימה לצוות מאמנים, הטילו כאן על איש אחר. התוצאה: היחסים עם מנהל מרכז הטניס התע־רערו וצורף מונה כאמן נבחרת הנוער, מטעם איגוד הטניס.

לקראת עונת משחקי גביע דייויס, אשתקד, קיבל את המינוי הרם ביותר בהירכייה של המאמנים: מאמן נבחרת ישראל. בתפקיד זה, נחל רק הצלחות: נצחונות על אירלנד, הולנד ושווייץ, שהעלו את ישראל לבית העליון במ־סגרת המפעל היוקרתי.

היחיד ש„פירגן"

בארוחת הנצחון שנערכה במלון „רן־אכדיה", עם שוב הטניסאים משוו־ייץ, היה שלמה צורף הנואם־המברך היחיד שהזכיר בדבריו את קודמו, מא־מן נבחרת ישראל שנים רבות, שעבר למענה במסירות רבה – האוסטרלי החביב רון סטיל. צורף שיתף אותו בהישג הנכבד.

כעת, בגוב האריות, המשימה המוטלת על שלמה צורף היא נכבדה: לשמור על דף נקי מהפסדים – משימה שתהיה בלי ספק קשה ביותר. אך המאמן הצעיר איננו נכנע. לפני שיצא עם חניכיו לפראג, היה בארה"ב, עקב שם אחר עמוס מנסדורף וגלעד בלום והיה מרוצה משניהם. עמידתו המוצל־חת של עמוס מול ג'ון מקנרו, בפיל־דלפיה, לא הותירה אצלו מקום לספק שמנסדורף כבר נמצא ברמה הגבוהה ביותר של הטניס העולמי.

מנסדורף, מעריך צורף, מסוגל לנ־צח כל אחד משחקני הצמרת כולל הצ'כים מילוסלאב מצ'יר ומילאן שריי־בר. בלום ניצח בקיי ביסקיין, פלורידה, את קארל נובצ'ק, המחבט מספר 3 של צ'כיה. שלמה גליקשטיין מתעלה בד־רך כלל במשחקי גביע דייויס, בצורה שלא תאמן. שחר פרקים, בעל הגשה רצחנית, יכול לשמש בן זוג מצויין בכל הרכב זוגות שיידרש.

„רק בדקה ה־90 תיקבע המנצחת בהתמודדות הראשונה של נבחרת הדיי־ויס הישראלית בבית העליון", קובע שלמה צורף, 24 שעות לפני תחילת המשחקים בצ'כוסלובקיה. ■

[illegible]

1949	קופנהאגן	דנמרק – ישראל	0–5
1950	וארשה	פולין – ישראל	0–5
1953	מדריד	ספרד – ישראל	0–5
1956	אוסלו	נורבגיה – ישראל	1–4
1957	מונטריאול	ברזיל – ישראל	0–5
1958	בואנוס איירס	ארגנטינה – ישראל	0–5
1959	תל אביב	שוייץ – ישראל	2–3
1960	רמת גן	צ'ילי – ישראל	1–4
1961	רמת גן	ניוזילנד – ישראל	0–5
1962	בוקרשט	רומניה – ישראל	1–4
	וינה	אוסטריה – ישראל	0–5
1963	איסטנבול	ישראל – תורכיה	1–4
1964	רמת גן	רודזיה – ישראל –	1–4
1965	לונדון	בריטניה – ישראל –	1–4
	פראג	צ'כוסלובקיה – ישראל	0–5
1966	ליסבון	ישראל – פורטוגל	2–3
1967	וארשה	פולין – ישראל	0–5
1968	טהראן	איראן – ישראל	1–4
	בוקרשט	רומניה – ישראל	0–5
1969	ליסבון	ישראל – פורטוגל	1–4
	רמת גן	רומניה – ישראל	0–5
1972	רמת גן	איראן – ישראל	1–4
1973	רמת גן	הולנד – ישראל	1–4
1974	טהראן	איראן – ישראל	1–4
	רמת גן	שויץ – ישראל	0–5
1975	רמת גן	ישראל – לוכסנבורג	0–5
1976	מונאקו	מונאקו – ישראל	1–4
	בקהויזן	הולנד – ישראל	1–4
1977	רמת השרון	ישראל – תורכיה	0–5
	רמת השרון	ישראל – פינלנד	1–4
1978	רמת השרון	אוסטריה – ישראל	2–3
1979	אוגסבורג	גרמניה – ישראל	2–3
	וינטרטור	שויץ – ישראל	1–4
1980	רמת השרון	ישראל מונאקו	1–4
	רמת השרון	הונגריה – ישראל	2–3
1981	סקופליה	ישראל – יוגוסלביה	1–4
	בודאפסט	הונגריה – ישראל	1–4
1982	ינפן	ישראל – בלגיה	0–3
1983	רמת השרון	גרמניה – ישראל	2–3
	דונייצק	בריה"מ – ישראל	2–3
	רמת השרון	ישראל שויץ	1–4
1984	ירושלים	ישראל – פולין	0–5
1985	רמת השרון	ישראל – הולנד	1–4
	סט גאלן	ישראל הולנד	1–4
	סחבנינגן	ישראל – הולנד	1–3
1986	רמת השרון	ישראל – בלגיה	0–5
	אסטבורן	אנגליה – ישראל	1–4
	הרטברג	ישראל – אוסטריה	2–3

מאמן שלמה צורף: לשמור על דף נקי מהפסדים (צילום: עדי אבישי)

מילאן שרייבר

נולד: 30.12.63 בפראג. 2.03 מטר. 30 בעולם. הגשה מצויינת. בפילדלפיה אימן עם ההגשה הטובה שלו שלו את ג'ימי קונורס, מחזיר ההגשה הטוב בעולם. הגיע שם לחצי הגמר. צמוד למנסדורף בדירוג העולמי וגדו קרב במשחק של הטוב מחמש מערכות. ללא שובר שיוויון, שיהיה ביניהם יוכרע מי הטוב יותר. סגנונו (מול מנסדורף) מבטיח קרב מרתק.

מילוסלאב מצ'יר

נולד: 19.5.64, בויניצה. 1.91 מטר. 81 ק"ג. 9 בעולם – ושנה שניה בין 10 הטובים ביותר. צנוע וביישן. משחקו חסר ברק. לא חובט בעוצמה. הגשה בינונית. לא רץ לרשת לסיים כדוריו בצורה מבריקה, אך החזרת־ההגשה שלו משגעת יריביו. עבודת רגליים מצויינת. יעיל. לכל כדור שלו, יעד מוגדר. מתכנן מהלכיו 2־3 צעדים מראש. סבלני כדרייג־חובב.

שלמה גליקשטיין

נולד: 6.1.58 באשקלון. 1.87 מ'. 88 ק"ג. מדורג 294 בעולם. 22 משחקים רצופים ב„גביע דייויס" (מאז 1977) – ולכן, כיום, הטניסאי הפעיל בעל הופעות דייויס הרב ביותר בעולם. באחרונה נסוג בדירוגו, אך עדיין שחקן תחרותי מעולה. טכני, בעל שליטה מושלמת בכדור. חסר עוצמה והחלטיות ברגעי הכרעה. הישג מול הצ'כים יחזיר לו הבטחון העצמי. נוצח בידי מצ'יר ושרייבר.

עמוס מנסדורף

נולד 20.10.65, ברמת השרון. 1.73 מ'. 63 ק"ג. מדורג 34 בעולם. משחקו חסר נקודות תורפה. מסוגל להתאים עצמו לכל יריב. סולידי מהקו האחורי. שחקן הגשת־יעף, על פי הצורך. למרות קומתו, בעל הגשה ראשונה יעילה, בעזרתה צובר נקודות חשובות. בעל אומץ תחרותי, מה שעושה אותו אגוז קשה לפיצוח. כדי לנצח את מצ'יר יזדקק להרבה „חוצפה ישראלית" ולמשחק מבריק.

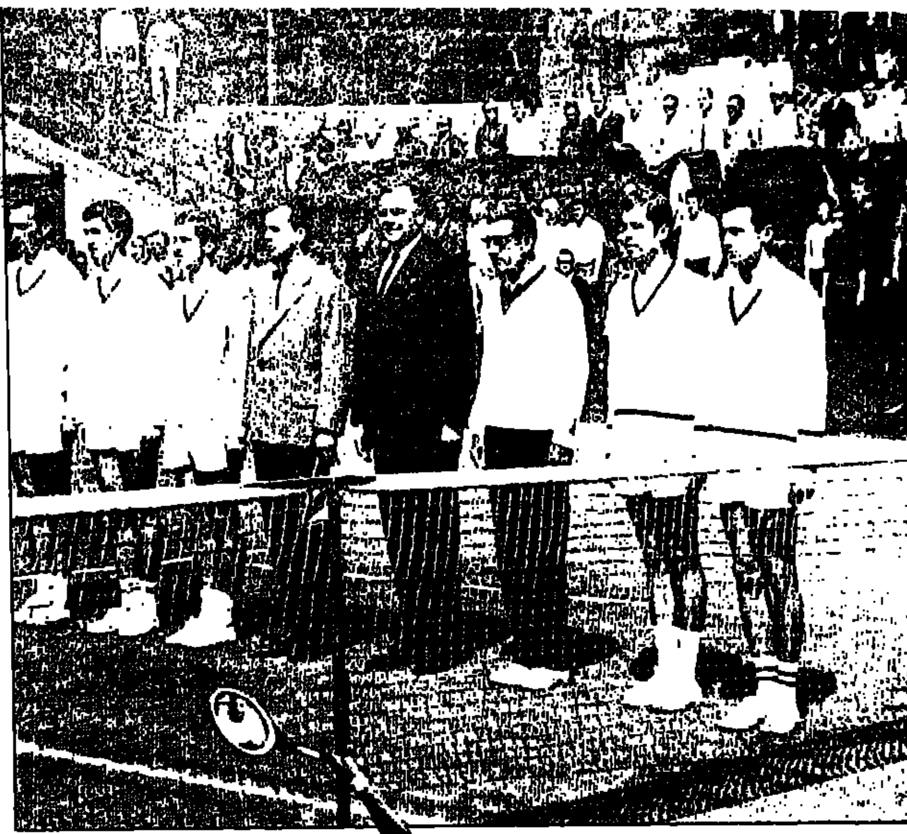

לפני 21 שנה הופיעה נבחרת הטניס של ישראל בפראג, אף זאת במסגרת „גביע דייויס" ■ התוצאה בסיום היתה 5־0. יאן קודש, שבע שנים אחר־כך אלוף ווימבלדון, מנע משוקה שלם ויוסי שטבהולץ אפילו מערכת־כבוד אחת, בשלושה ימי ההתמודדות ■ „יהודים באו לראותנו, אבל נמנעו מלהתקרב אלינו. פחדו לעשות זאת. המארחים הגבילו את תנועותינו", נזכר שלם

כמו במצור

סרג'יו ליבדינסקי

נבחרת „גביע דייויס" של ישראל בטניס חוזרת מחר לצ'כוסלובקיה, 21 שנה לאחר שהופיעה שם לראשונה. אבל לא זו בלבד שמאז חלו תמורות רבות מאד ביחסים בין שתי המדינות ותהפוכות בכל אחת מהן – חל גם שינוי גדול בשתיהן במה שנוגע לטניס עצמו.

כיצד אירחו הצ'כים את ישראל לפני 21 שנה?

יהושע („שוקה") שלם, אלוף ישראל בין 1968 ל־1975, היה שם (וחזר לפראג אשתקד, אך כקפטן נבחרת הנשים במסגרת „גביע הפדרציה". אלא שהכל יודעים מהו ההבדל בין ה„דייויס" ל„פדראציה", לא רק בגלל ההבדל שבין גברים לנשים...)

„היהודים פחדו"

„אי אפשר שלא להשוות בין שני הביקורים של טניסאים ישראלים בצ'כוסלובקיה. אי אפשר לשכוח את האירוח לו זכינו אז", אומר שלם. ב־1966, למרות שהיו אז יחסים דיפלומטיים מלאים ותקינים בין ירושלים לפראג (צ'כוסלובקיה, כמו כל הגוש המזרחי, ניתקה את היחסים בעקבות מלחמת ששת הימים, ב־67'), חשו חברי משלחת הטניס כאילו הם במצור. באותה משלחת היו וילי דוידמן, המאמן הוותיק ששימש קפטן, בנו לזר, אלוף ישראל – שחלה בדיוק באותם ימים, נסע לפראג אך לא נטל חלק במשחקים, שלם ויוסי שטבהולץ.

„לא היה לנו שום קשר עם הקהילה היהודית וגם בעת ההתמודדויות עצמן, קשה היה להבחין אם נבחו במקום יהודים, בין 5000 הצופים שבאו כל יום לראות את המשחקים. איש לא ניסה להתקרב אלינו. אני סבור כי היהודים פשוט פחדו לעשות כך".

הצ'כים אירחו את הישראליים בפראג (כך גם אשתקד, במסגרת הגביע של הנשים). רק בשנה שעברה ניבנה האיצטדיון הזה מחדש – ועתה זהו מבנה מרהיב ביופי, מודרני מאד, עשוי פלדה וזכוכית שבו יכולים להתכנס כעשרת אלפים צופים. אבל פראג של 87' לא תארח את נבחרת גביע דייויס של ישראל. המשחקים הפעם נדרו לעיר־שדה, כ־100 ק"מ מהבירה, סמוך למרחצאות המפורסמים בקארלו־וויווארי – היא קארלסבאד).

יאן קודש, אלוף ווימבלדון ב־1973 וקפטן נבחרת ארצו, שהוא מהנדס במקצועו, שימש יועץ בבניית ארמון־הטניס הזה. בן 18, היה אדריכל הנצחון הצ'כי על ישראל, 5–0, ב־1966. שוקה שלם ויוסי שטבהולץ לא הצליחו אז לסחוט אפילו מערכה אחת מהמארחים החזקים.

שטבהולץ ושלם חובטים במשחק הזוגות. שיחה מעניינת עם וותיק הטניסאים המארחים.

כמעט מערכה

שלם אמנם התקרב, עד כדי שתי נקודות מלזכות במערכה. את המערכה הראשונה סיים ב־0–6 מאכזב. בשניה הוליך במפתיע 5–4 ו־30–0, אך הפסיד אותה בסיום 5–7. את המערכה השלישית סיים ב־2–6.

שוקה נזכר כי ווירה סוקובה – פיינאליסטית ווימבלדון ב־1962 ואמה של אחת מטניסאיות ההווה הטובות ביותר של צ'כוסלובקיה – ערכה את הגרלת המשחקים שבה גם נקבע סדר ההתמודדויות. באותה הזדמנות ניהל שלם שיחה מעניינית עם השחקן הצ'כי הוותיק מילאן הולוצ'ק, שסיפר לאורחו הישראלי כי בארצו, הספורט משמש אמצעי לרכישת מעמד חברתי, לביסוס כלכלי, ולא פחות חשוב – לנסיעות רבות לחו"ל.

טקס פתיחת המשחקים, כלל את נגינת שני ההימנונים – כרגיל, בהתמודדויות גביע דייווס. רק בברית־המועצות התחמקו המארחים ממחוות־טקס אלו. סביר להניח, אומרים יודעי דבר בנושא הטניס, שהצ'כים יילכו הפעם בעקבות „אדוניהם" ממוסקווה. רק בשבת, סמוך לסיום משחק הזוגות, נדע, אם הצ'כים אכן ידלגו על נגינת ההימנונים, בתירוצים שונים, או שיקיימוה.

אז, לפני 21 שנה, לא טרחו המארחים לא טרחו לערוך לישראלים סיור מודרך בפראג, כמקובל באירועים בין־לאומיים מהסוג הזה. הישראלים נאלצו איפוא להסתפק בנסיעות הלוך ושוב מהמלון למגרש וחוזר חלילה.

רק אשתקד היה האירוח אחר, חגיגי יותר – אולי משום ש„גביע הפדרציה" מתנהל באותה מתכונת כמו מונדיאל הכדורגל, או הכדורסל, ולא במתכונת משחקי „גביע דייויס". משום כך, אשתקד לא חשו הישראלים בצערי אפלייה מצד המארגנים הצ'כים.

מה מאחורי המחווה

הצ'כים הפתיעו את המומחים לפוליטיקה בינלאומית, כאשר העניקו עתה אשרות כניסה למבקרים ישראלים רבים, יחסית, המתלווים לנבחרת במסעה הנוכחי. אך מחווה זו איננה מכוונת לישראלים כישראלים, אלא נראה שהיא מכוונת יותר לאיגוד הטניס הבינלאומי וליו"ר הנמרץ שלו פיליפ שרטרייה. הסיבה: השנה יתקיים טורניר טניס מקצועני, במסגרת מפעל „הפרס הגדול", לראשונה בארץ המצויה מעבר למסך הברזל. פראג נקבעה כמאחרת האירוע בעל המשמעות ההסטורית הזאת. אוגוסט נקבע כמועד לכך וסכום הפרסים, מאד מאד לא פרולטארי: 150 אלף דולר...

21 שנה חלפו מאז ההתמודדות הראשונה בין צ'כוסלובקיה לישראל. הצ'כים הגיעו מאז למשחק הגמר בגביע דייויס, מול שוודיה ב־1975, וזכו בגביע הנכסף הזה ב־1980 – עם איוואן לנדל, כיום אחד משלושת הטניסאים הטובים בעולם ובעיני רבים מס. 1, גם כאשר איננו מציג עדיין בין זכיותיו את תואר ווימבלדון. יחד עמו היה באירוע רב היוקרה גם תומאש סמיד.

אך בנבחרת הצ'כית של היום, לא נמצא את לנדל. הוא היגר לארה"ב, ממתין שם לקבלת אזרחות אמריקנית, בפראג „מחקו" אותו, אף הטביעו עליו חותמת של „בוגד". לנדל מקווה בסתר ליבו לייצג בעתיד את ארה"ב ב„גביע דייויס". שמיד ירד מגדולתו, אף כי נמנה עם הרביעיה שבנבחרת הנוכחית, בעיקר עקב נסיונו. את מקומם כמובילים תפסו הצעירים: מילוסלב מצ'יר, הנחשב ליורשו של לנדל, לפחות במישור המקומי; מילאן שרייבר הענק וקרל נובאצ'ק.

ישראל הגיעה שלוש פעמים ברציפות למשחק הגמר האיזורי, עד שעלה בידה לעלות ממנו לבית העליון. ממחר ועד יום א', נוכל להיווכח אם הרוח החדש שלנו, סגר את הפער עם המארחים הצ'כיים. ■

זיסמן: לדעתי, מכבי תהיה בגמר

שמוליק זיסמן היה שותף לשתי הופעות של מכבי תל־אביב במשחק הגמר בגביע אירופה לאלופות. הוא גם זכה להניף גביע, ב־1981 בשטרסבורג. לא שהוא היה אז הקפטן, אלא שבהתפרצות חסרת הרסן של האוהדים אחרי סל הניצחון של מיקי, אי־אפשר היה להגיע לג'ים בואטרייט, הקפטן דאז, וזיס קיבל את הגביע מידיו של מזכ"ל פיב"א.

– **שמוליק, יהיה גמר מעניין השנה?**

גמר מעניין, מבחינתנו, הוא גמר בו משתתפת קבוצה ישראלית. משמע – מכבי. ובהקשר זה, ההערכה שלי היא שיהיה גמר מעניין. מכבי תשחק בו.

– **אבל המשחק האחרון והמכריע הוא הערב, מול ריאל מדריד. מעולם לא ניצחה שם קבוצה ישראלית.**

זה נכון, וזה יקרה לראשונה הערב. מכבי מציגה השנה את הרכב השחקנים הטוב ביותר שהיה לה מעולם, שהיה מעולם לקבוצה כלשהי בארץ, אולי גם באירופה.

– **אבל ריאל לא אוהבת להפסיד במדריד, אפילו כשזה לא משנה לה כלל...**

ריאל של השנה היא קבוצה בינונית מאוד. אין לה הרבה מה להציע ברמה האירופית הגבוהה. מכבי יכולה, ולהערכתי גם תעשה זאת – לנצח שם. חשוב לזכור גם שריאל כבר לא משחקת בפאביליון המפורסם, דבר שנוטל את העוקץ המסורתי של הביתיות שלה. ובכלל, מי אמר שאורטיז תנצח בקובנה?...

– **ואתה היית רוצה לקחת חלק בקבוצה כמו מכבי של היום?**

השאלה היא כמובן אקדמית. הם לא כל־כך צריכים אותי, וגם לי יש עניינים אחרים. תיאורטית, עושה רושם שזה די מכובד לשחק בקבוצה כזאת.

פייגנבוים: ברוך שפטרני מעונשה של זו

בשבת האחרונה חזר שייע פייגנבוים לטוברוק. לא, הוא לא חזר לאמן את הדבר הזה שנקרא בית"ר נתניה, „קבוצה לאומית", הוא חזר לשם כמאמן אחת המועמדות לעליה ללאומית, הפועל ירושלים. סיבוב גביע.

מי שהיה במגרש דיווח כי לפני השריקה הראשונה של השופט ניגש מאמן נתניה היום, שמואל פרלמן, לשייע, והושיט לו את ידו לשלום. שייע סירב ליד המושטת. היו שם עוד כמה דברים, לא כולם נופת צופים.

– **שייע, ככה זה? לא לוחצים את היד למאמן של קבוצה יריבה?**

אני לא אוהב להיות צבוע. כל העניין הזה של לחיצות ידיים לפני משחקים נראה לי מגוחך.

פייגנבוים: לא לוחץ ידיים לפני

מה אגיד לידיה. שאני מאחל לו הצלחה? זה קרוב לפרובוקציה.

– **אבל זה לא היה בחלל ריק. היה לך משהו עם פרלמן בימים שלפני המשחק. כשאימנת בנתניה אמרו שפרלמן מחכה לך בפינה...**

אני לא יודע מה זה בפינה. מה שבטוח, היו שם כמה דברים לא יפים. תראה, פרלמן אמר בעיתונים כמה־דברים שפגעו בי מאוד. זה לא סוד. מה זאת אומרת שהוא מנסה לעשות משהו עם החומר שאני השארתי לו? אני הרי בניתי שם קבוצה מפוארת... ככה לא מדברים.

– **אתה שמח שאתה היום מחוץ לקלחת הזאת שנקראת בית"ר נתניה? שנפטרת מהצרה?**

מה זה שמח – אני מאושר. בכלל, מהיום בו החלטתי לעזוב את הקבוצה הזאת – בכלל לא מעניין אותי מה הולך שם. הראש שלי הולך היום רק בכיוון של העלאת הפועל ירושלים ללאומית. זה הכל.

דוידמן: לצ'כים יש יתרון בבית

נבחרת הטניס של ישראל לגביע דייויס מתחילה מחר את ההתמודדות הראשונה בהיסטוריה שלה בדרג העליון של גביע דייויס. מנסדורף, גליקשטיין, בלום ופרקיס ינסו לעשות היסטוריה גם בהישג, לא רק בעצם ההופעה.

אחד שהביא הרבה כבוד

דוידמן: הצ'כים פייבוריטים

לטניס הישראלי, רק שהוא היה אז לבדו, ללא שותפים – הוא לזר דוידמן, אגדה מקומית של טניס מזמנים אחרים.

– **לזר, יש לטניסאים שלנו מה לחפש, שם בפראג?**

בוודאי שיש מה לחפש. חלק מהטניסאים שלנו מצויים היום בדרג העליון של הטניס העולמי. אין במה להתבייש. עצם ההופעה היא הישג, אבל קשה לומר שאנו פייבוריטים.

– **אבל עמוס, למשל, מסוגל לנצח היום כל שחקן בעולם. גליקשטיין הוא סוס דייויס ידוע, בלי קשר למיקומו האישי בעולם. אז למה לא לנצח, בעצם...**

הלוואי שינצחו. אבל לצ'כים יש יתרון, ואי־אפשר להתעלם מזה. הם משחקים בבית, בקור האירופי שהם מכירים, עם האוכל והשתייה שלהם. חוץ מזה, מס' 1 שלהם, מצ'יר, הוא שחקן מהדרג הגבוה ביותר.

– **ואם ניכשל שם, אז מול הודו או ארגנטינה יש סיכוי גדול יותר?**

לדעתי כן, ואז ישחק גם הנסיון שהצטבר מול הצ'כים. יש לנו סיכוי טוב מאוד לשמור על המקום הדרג העליון.

אקהויז: עונה רעה, אולי הסוף יהיה טוב

אלופת המדינה בכדורגל, עד שלא ייקבע אחרת, היא עדיין הפועל תל־אביב. עובדה כרונולוגית. בפועל, קשה לחבר בין השם „הפועל" לתואר „אליפות". מילא הקהל הרחב, הוא מסתגל. פשוט לא מגיע למשחקים. אבל מה על השחקנים, אלה שנשמו אוויר פסגות עד לפני זמן לא רב...

אחד מסמליה של הפועל המצליחה, היה יעקב (יענקה) אקהויז. האפרוריות של הקבוצה משתקפת היטב בפניו העגמומיות של יענקה.

– **יענקה, אז איך מחברים בין הפועל של השנה לתואר שכמעט נשכח?**

התוצאות, לצערי הרב, אכן מדכאות למדי. אנחנו אמנם אלופים, עדיין, על־פי ההגדרה – אבל המציאות רחוקה מכך מאוד. אבל מה – ממשיכים לשחק. מה נשאר?

– **ומה באמת נשאר? אולי גביע?**

נשאר גביע, וננסה לעשות משהו. בכלל, במצב שלנו היום אנחנו עולים לשחק בכל משחק בתקווה להצלית, לנצח. הבעייה היא שזה לא הולך יותר מדי. התיסכול מורגש גם באימונים. אין מצב־רוח.

– **ואפשר יהיה לבנות על עתיד מזהיר יותר בעונה הבאה?**

תראה, המאמן כבר דיבר על זה שיהיו שינויים. אין כנראה ברירה. לא הצלחנו כל־כך עם הרכש בשנים האחרונות, אולי בשנה הבאה יהיה טוב יותר. צריך להאמין, ולהמשיך לשחק.

אקהויז: באים לאימונים בלי חשק

כדורסל+

משה לרר

מדריד. אולי הערב.

לפני שאני אומר „אולי הערב", תמיד ניצבת מולי דמותו הקטנה של מאמן אמריקני, פרד דווילי שמו, שהיה לו הכבוד לאמן תקופה קצרה את מכבי ת"א. לפני אחד המשחקים עם ריאל במדריד, יצא דווילי בהצהרה, אחת מני רבות שלו בתקופה הקצרה שבה שהה בתל־אביב: „הולכים על נצחון!".

חלומות באספמיה, חשבנו, או שמא באמת יביא הבחור מזל למכבי תל־ אביב, אחרי שעד אז „הצליח" לאבד את גביע המדינה (ברבע הגמר להפועל גבת/יגור).

למי שהספיק לשכות, או שמא אינו יודע: אחרי הצהרה מפוצצת כזו, חזרה מכבי הביתה מופצצת ב־47 נקודות הפרש: 125:78...

מאז אני נוקט אמצעי זהירות בכל הקשור למשחקים במדריד...

זה היה אמנם בעבר הקצת־רחוק, בעונת 1975/6, העונה האחרונה לפני הנהגת משחקי בית־הגמר בגביע האלופות האירופי. מאז, כמעט מדי שנה, נוצר הרושם שהנה סוף סוף יישבר הקרח הספרדי, שם במדריד. לשווא. ריאל המשיכה לנצח במגרשה הפרטי ומכבי המשיכה לקוות.

וברור שהתקווה טובה גם למשחק הערב, על כל המשתמע מכך.

בראיון שפורסם השבוע עם רלף קליין ב„מעריב", צוטט רלף כמי שאמר ש„יהיה זה עוול אם מכבי לא תגיע לגמר הגביע האירופי".

תוצאות משחקיה האחרונים של מכבי במפעל האירופי – אכן מעידים על התאוצה הגדולה שצברה הקבוצה אחרי ההפסד האחרון במשחק הראשון עם ז'אלגיריס בבריסל.

מנקודת מבט ישראלית – שאינה אובייקטיבית לחלוטין, וממנה שופעות משאלות־לב רבות – יהיה זה באמת עוול אם מכבי תמעד דווקא במשוכה האחרונה, אך יש לזכור שמשוכה זו אינה קלה כלל ועיקר וריאל לא תהיה מוכנה להקריב מאומה על המזבח של מכבי. ידידות לחוד וכבוד לחוד. לכן על מכבי לעשות את המלאכה במו ידיה ולא לסמוך על חסדי הסובייטים, עם או בלי ארווידאס סאבוניס.

שופט הכדורסל מנשה הרמן (מימין) ולידו בן זוגו במשחק המדובר של השבוע, אברהם זגול, בהתייעצות עם נציג מרכז אליצור באיגוד הכדורסל, שלום גרינבוים. (צילם: עדי אבישי)

כולם מתקדמים – רק השופטים שלנו נסוגים

בתחילת העונה עוד התייחסנו בסלחנות לשופטים שלא עמדו בקצב הפתיחה של הליגה. להצדקתם טענו אז שכשם ששחקנים חייבים בתקופת הרצה כדי להיכנס לעניינים – כך גם השופטים.

אלא שדבר מוזר קרה לשופטים בדרך לשלבים המאוחרים של העונה. השחקנים גילו שיפור בכושרם, ואילו הם, השופטים, נראו כמי שנסוגים אל עבר נקודת ההתחלה.

בשבועות האחרונים ראיתי בפעולה שופטים רבים, ביניהם בין־לאומיים בכירים. כגודל הציפיות – כך גדולה האכזבה. ממקומנו קל לנו לעקוב אחר מהלכי משחק המתרחשים ממש לנגד עינינו. גם השופטים עומדים בטווח ראייה קרוב, ובכל זאת אין אנו נמצאים, כנראה, באותו משחק.

תקצר היריעה לפרט את כל מה שמתרחש מולנו וחבל על המלים, שכן ההחלטות נעשו ומלים לא יביאו לידי שינוי. תמוה רק כיצד, בכל זאת, יש לשופטים שלנו שם טוב באירופה. מה קורה שם ביבשת המופלאה הזאת ? האם השופטים מקבלים לפתע כנפיים, או שמא הם מצויידים בעדשות־מגע מיוחדות ? מדוע משבחים בחו"ל את השופטים שלנו ורק כאן בארץ, שופכים עליהם דברי ביקורת ? – קשה לי להבין זאת.

לשיאם הגיעו הדברים במשחק השני בין אליצור נתניה למכבי ת"א. אם סבר השופט מנשה הרמן שג'ים ג'ונסטון מאליצור אכן פגע בו במתכוון – עליו להרחיקו מהמגרש. אם סבר הרמן שטעה – מודה ועוזב ירוחם. לא בושה להודות בטעות וליישב את אי־ההבנות. אבל להזדקק לתיווך כדי לקבל החלטה של „חצי בהריון" – זאת עוד לא שמעתי. בכדוריד או בכדורמים אפשר להרחיק שחקן לפרקי זמן קצובים. בכדורסל זה עדיין לא קיים.

בהחלטתו לאפשר לג'ונסטון לשחק אחרי שוך הסערה – קבע הרמן תקדים. ואולי במסגרת ביקוריהם הרבים והתכופים בחו"ל – יעלו השופטים שלנו את פרטי האירוע הזה גם על שולחנם של ראשי פיב"א.

כי מציון תצא תורה.

בונים משולש

פלאש־באק לעונת 1981. מכבי אלופה ומחזיקת הגביע בישראל, אלופה אירופית ומנצחת הטורניר הבין־יבשתי ביוגוסלאוויה. אך עיקר הריכוז והמאמץ היו, כמובן, במשחקי גביע אירופה, אם כי במכבי לא שוכחים ולו לרגע שבלי זכייה באליפות המדינה – אין גביע אירופה.

כיום עומדת מכבי לפני שיחזור אפשרי של עונת '81. כל צלעות המשולש (ליגה, גביע, אירופה) כבר ניצבות הכן. הפועל תל־אביב או חיפה צריכות לספק את הפינאליסטית השניה בקרב על תואר הליגה; במישור הגביע נקבעה כבר היריבה המיועדת של מכבי: גליל־עליון; ואילו את בסיס המשולש יספק משחק הערב במדריד.

למעשה – לך דע מהו הבסיס שעליו נשען המשולש. האם אלה משחקי הליגה בארץ, המספקים את ה„דלק" לעונה האירופית, או שמא הוא המפעל האירופי, שבלעדי ההכנסות הצפויות ממנו – אין כל בסיס להמשך פעילות. כך או כך – הא בהא תליא, כשגביע המדינה, שכבודו כמובן במקומו מונח, אינו יותר מאשר אלטרנטיבה למקרה של כשלון בשני המפעלים האחרים.

המהנדסים של מכבי חייבים איפוא ב„שעות נוספות", אלא שזו כבר עבודה שמסורת. ■

„אילו היו לנו עשר כמוה, היינו מסודרים לעשר שנים", אומרים המומחים על אלומה גורן (17 וחצי) „מכונת הסלים" של גבעת־חיים ■ „הכשרון הגדול ביותר שקם בישראל בעשר השנים האחרונות" [illegible] לכדורסל ובגללו זנחה לימ[illegible] ■ [illegible] על ארה"ב

אלומת האור

ברוריה ביגמן

אלומה גורן – כשמה כן היא: אלומת האור הכמעט יחידה כיום בכדורסל הנשים הישראלי. ילדת הפלא (17 וחצי, 1.78 מטר) מקיבוץ גבעת חיים מאוחר היא „מכונת סלים" של ממש: 60 נקודות בגמר אליפות „הפועל" לנערות מול הפועל חיפה, 54 במשחק ליגה עם מכבי רמת־חן, 52 מול מכבי דרום/רמת־חן ו־45 מול הפועל חיפה. המינימום שלה העונה 25 נקודות, למעט משחק אחד, הראשון, נגד הפועל ת"א בו קלעה 8. הסיבה: שיחקה דקות בודדות עקב פציעה בקרסול.

בתו של עמוס גורן, לשעבר כדורסלן הפועל גבעת־חיים בתקופתם של ראובן שפע, איתן חפר ודני ארז. מאז גיל 10 בין הסלים בפיקוחו של אבא־עמוס. גם כיום הוא לידה, כאשר היא דורסת בדרכה לסל כל מי שמנסה לעצרה. „אהבת חיי זו הקליעה לסל בהתמודדות של אחד מול אחד". „אבא, המטפל בכל ענייניה של הקבוצה, יום־יום, איננו יושב על הספסל. בדרך כלל הוא שותק. לא מעיר לי, מפני שאני לא אוהבת לשמוע את הערותיו. רק לפעמים הוא צועק 'תרדי להגנה', לא יותר מזה".

מגיל 14 בחמישיה הראשונה של הפועל גבעת־חיים בליגה הלאומית. זו היתה עונתה הבכירה של הקבוצה בליגה הבכירה ובסיומה דורגה רביעית. המאמן היה איתן חפר, כיום יו"ר הוועדה המקצועית באיגוד. „הפריע לי מאד שהייתי הצעירה ביותר. התנהגתי בילדותיות. הגבתי בעצבנות מול יריבות ושופטים. פתחתי את הפה. לא הייתי בשלה נפשית לליגה הזאת. לא אחת שאלתי עצמי 'מה רוצים ממני?' 'מדוע דורשים ממני יותר מדי?'. היום, כשאני מביטה לאחור, נראה כי אז חושלתי. עתה עם נסיון של כמה עונות בלאומית הגעתי גם לנבחרת הנוער ולנבחרת הקדטיות. באחת הנסיעות עם נבחרת הנשים לחו"ל לא האמינו שאני כל כך צעירה".

הכדורים היוצאים מידיה, נורים־מיורטים לסל כמו תותח מאופס במחשב. למרבה ההפתעה מתאמנת רק שלוש פעמים בשבוע. אוהבת להתאמן עם הגברים של גבעת־חיים (ליגה ב'). מאמנה יחזקאל מינץ, אינו אוהב זאת. „אבל לפעמים אני מתגנבת לאימונים שלהם. מאד נהנית. שם אני מסקקת הרבה יותר". אינה נוהגת לעמוד מול הסל ולזרוק ללא שמירה. איננה מסוגלת לזרוק ללא „אקשן". „בלי הגנה זה לא מעניין" הסבירה.

יש אומרים שיש לה משקל עודף. היא אינה מוכנה לגלות את משקלה המדוייק: „דורשים ממני להוריד כמה ק"ג, אך אני בטוחה שאם אעשה זאת אאבד מהכוח הרב שיש לי".

בבית־הספר היא זוכה ליחס של כוכבת. תמיד חייבוה כבר שלוש שנים לצאת לטיולים או לפעילויות אחרות שימנעו ממנה מנוחה מספקת לפני אימונים או משחקים. חבריה מתמיאים לה מעט. השגיה כבר מובנים מעליהם, בעיניהם. רק כאשר משהו „לא הולך" הם מעירים הערות, כמו מומחים. התרגלה לחיות תחת זכוכית מגדלת, ואינה מתרגשת מכך.

הכדורסל דחק תחומי התעניינות אחרים, להם הקדישה בעבר מזמנה. למשל – צ'לו. היא למדה אצל הכדורעפן מספר 1 של ישראל אליעזר כגן.

אחרי שירותה בצה"ל היא מעוניינת לצאת ולשחק בארה"ב. הצעה מפתה כבר קיבלה לפני שנתיים, כיד אחרי המכביה. מצויה על הכוונת של מיכללת סיראקוז והרעיון מלהיב אותה. אין לה תוכניות לשחק בישראל בקבוצה אחרת, רק בגבעת חיים. ■

קשה לשמור עליה

איתן חפר (יו"ר הוועדה המקצועית באיגוד הכדורסל, חבר קיבוץ גבעת חיים, שאימן את אלומה שש שנים ועד לפני שנתיים): „היא הכשרון הגדול שצמח לכדורסל הנשים שלנו בעשור האחרון. היא חזקה מאד ואתלטית מצויינת. האינטליגנציה הגבוהה שלה באה לידי ביטוי במשחק. היא כבדה מדי ועליה להוריד כמה ק"ג. הקליעה שלה מבחוץ, עד לעונה זו, היתה רעה מאד. בעבר, לא היתה מסוגלת להזיק בזריקות מחוץ לטווח שלוש השניות. בהתמודדות של אחד על אחד היא מוכיחה את תשומותיה שלה. לא מסוגלות לשמור עליה. היא עולה בכמה דרגות על השחקניות שעמן ונגדן היא משחקת. אילו היו לנו בישראל עשר שחקניות כמותה, היינו מסודרים לעשר שנים".

אלומה גורן זוכה כבר ליחס של כוכבת. [illegible] (צילם: עדי אבישי)

אם אתה עדיין מחכה לכלה עשירה כדאי בינתיים לנסות עוד שיטה...

השבוע בטוטו במשחקי הליגות הלאומית והארצית מינימום הפרס הראשון:*

850,000 ש"ח

מינימום כלל הפרסים: 1,800,000 ש"ח.* *הפרסים כוללים העברה.

אל תסמוך על המזל - עשה טוטו!

בטוטו הסיכוי גדול יותר!

ספורט טוטו

המועצה להסדר ההימורים בספורט

תחזיטוטו

שישו שכטמן

תחזית למחזור 28

1. מכבי יבנה - שמשון: כבר המשחק הראשון בטופס, קשה מאוד לניחוש: הביתיים בצרות; בשבת שעברה עפו מהגביע, ובליגה הם לא מצליחים לעלות מעל הקו האדום. האורחים נמצאים ברצף של הצלחות: ניצחונות בליגה ובגביע, וזכייה בגביע הטוטו. משולש קלאסי.

2. בית"ר ירושלים - בית"ר תל-אביב: למרות שהתל־אביבים זכו בגביע בניצחון ראשון, עם דני נוימן מאמן, היא לא תצליח להוציא יותר מתיקו מול האחות הבכירה. 1, X.

3. מכבי חיפה - בית"ר נתניה: 1. מזל שבמשחק אחד לפחות לא צריך לשבור את הראש...

4. בני־יהודה - הפועל לוד: קבוצת השכונה היא היחידה בליגות הבכירות שלא נוצחה העונה. מה שכן עשתה - המון תוצאות תיקו. הסבירות לתיקו נוסף נמוכה מאוד. 1, 2.

5. מכבי פ"ת - מכבי יפו: למרות שמכבי פ"ת, לדעתנו, קבוצה בלי אופי, בדר"כ הולך לה טוב מול יפו (4–1 בשנה שעברה). יפו לא תצליח השנה במה שעשתה בשנים האחרונות, ותרד לארצית. 1.

6. הפועל פ"ת - הפועל באר־שבע: כמו יבנה, גם באר־שבע בצרות: מחוץ לגביע ובתחתית הליגה. כנראה שהם פשוט לא משחקים טוב. הפסד נוסף יכניס אותם לצרות אמיתיות. 1–0 למקומיים בשנה שעברה, ו־1–0 לבאר־שבע בסיבוב הראשון. השבת - תיקו.

7. מכבי נתניה - הפועל כפ"ס: הדרבי של חשרון היה תמיד משחק מעניין. שתי הקבוצות מצויות בקו עליה, והתאוששות נתניה משחקת טוב יותר כשיש הרבה צופים. 1.

8. מכבי ת"א - הפועל ת"א: פעם המשחק הזה היה „הדרבי הגדול". היום זה עוד משחק ליגה בין שתי קבוצ[ות] שלא יודעות לשחק כדורגל. כל[...] המיפגשים האחרונים הסתיימו בתיק[ו], והשבת, אולי, תהיה הכרעה. 1, 2.

9. בית"ר נהריה - הפועל רמ[ת] גן: לפני שבית"ר נהריה היתה קבו[צה] - הפועל ר"ג זכתה באליפות הכו[...]נה... היום המצב שונה לגמרי, ונה[ריה] אפילו ניצחה בר"ג 1–0 בסיבוב הרא[ש]ון. בטוטו - משולש.

10. הפועל בית־שאן - הפו[על] חדרה: „אין דבר יותר מצליח מן ה[ה]צלחה" אומר הפתגם. חדרה הע[פילה] השבת קבוצה לאומית מן הגביע, ע[...] מכנס התחיל להבקיע שערים והכ[...] ינצחו את בית־שאן בחוץ.

11. הפועל דימונה - מכבי ש[ע]ריים: בשנה שעברה שיחקה שעריים בלאומית, ודימונה בליגה א'. השנה [...] נפגשות במשחק שיקבע רבות כאמ[...] מונה אמנם תמשיך לשחק בארצית. משולש (0–2 לשעריים בסיבוב הרא[ש]ון).

12. הפועל מרמורק - הפועל נה[ר]יה: משחק טיפוסי לליגה הארצית [...] שתי קבוצות ביתיות מובהקות. [...]תסתפק בנקודה אחת. מרמורק צריכ[ה] שלוש. 1, X.

13. מכבי עמידר - הפועל יהו[ד]לים: קשה מאוד לניחוש: עמידר ניצ[חה] את הפועל חיפה בחוץ, ובמגרשה, פ[...] לתחילת העונה כששיחקה בלי הרכ[...] - לא נוצחה. 1, X נראה כניחוש מ[...]אים ביותר, אבל אנחנו מקווים לתפ[וס] 2 במשחק מס' 13 (40 מחזורים בלי 2 !!). משולש.

14. בית"ר רמלה - הפועל עכ[ו]: רמלה לא הפסידה העונה במגרשה, ו[...] לא למכבי ת"א בגביע. בשנה שעב[רה] 1–1, בסיבוב הראשון 1–1 ו־1, X נ[...]טו השבת.

הליגה הלאומית
(לאחר המחזור ה־19)

1.	בית"ר ירושלים	20–41	42
2.	בני־יהודה ת"א	15–26	33
3.	הפועל כפר־סבא	18–26	31
4.	מכבי תל־אביב	16–29	28
5.	הפועל לוד	10–18	28
6.	הפועל פתח־תקוה	17–23	27
7.	שמשון ת"א	11–17	27
8.	מכבי נתניה	22–20	27
9.	הפועל תל־אביב	14–17	26
10.	מכבי חיפה	13–15	26
11.	מכבי פתח־תקוה	15–19	25
12.	הפועל באר־שבע	13–10	21
13.	בית"ר תל־אביב	27–18	18
14.	מכבי יבנה	22–14	17
15.	מכבי יפו	30–13	13
16.	בית"ר נתניה	52–9	7

הליגה הארצית
(לאחר המחזור ה־19)

1.	צפרירים חולון	9–22	33
2.	הפועל ירושלים	20–26	33
3.	הפועל יהוד	17–23	32
4.	הפועל חיפה	14–23	31
5.	הפועל חדרה	19–26	31
6.	מכבי עמידר	19–17	28
7.	מכבי שעריים	11–17	27
8.	הפועל עכו	18–21	26
9.	הפועל טבריה	25–27	25
10.	הפועל רמת־גן	11–10	24
11.	הפועל בית־שאן	21–18	23
12.	הכח רמת־גן	19–12	21
13.	הפועל מרמורק	28–22	20
14.	בית"ר רמלה	24–15	20
15.	בית"ר נהריה	21–13	16
16.	הפועל רימונה	29–13	12

ספר שיטות טוטו־לוטו 160 עמודים

הניחוש הנכון בטוטו־לוטו של רוני כהן

שיטות חדשות שיצאו עכשיו מהמחשב כמו שיטת המפתחות, הזוגות ועוד ועוד. בטוטו שיטות של עד 14 משחקים. בלוטו שיטות של עד 42 מספרים.

- בהשקעות קטנות -

הספר הראשון מסוגו בארץ

נמצא בכל תחנות הטוטו בארץ.

סודות הזכיה יתגלו לך אחד אחרי השני.

ניתן להשיג בדוכני העיתונים ובקיוסקים.

שלח/י 20 ש"ח לת.ד. 9063 ירושלים ותקבל/י את הספר לביתך.

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

משחק	1	x	2
1	X		
2	X	X	
3	X		
4	X		
5	X		
6		X	X
7	X		X
8			X
9		X	
10		X	X
11		X	
12	X		
13	X		
14	X		

שלשות / כפולים 4 טורים 16

הפתעות

משחק	1	x	2
1		X	
2			X
3	X		X
4	X	X	
5		X	
6		X	X
7		X	
8	X		
9	X		X
10	X	X	
11	X		
12		X	X
13	X		
14			X

שלשות / כפולים 6 טורים 64

הגיוני

משחק	1	x	2
1		X	
2		X	
3	X		
4	X		
5		X	
6			X
7	X	X	X
8	X	X	X
9	X	X	X
10			X
11	X	X	X
12	X		
13	X	X	X
14	X		

שלשות 5 כפולים / טורים 243

לעשירים

משחק	1	x	2
1	X	X	
2	X		
3	X		
4	X	X	X
5	X	X	
6		X	X
7	X		
8	X	X	X
9	X		
10			X
11	X	X	X
12	X		
13	X	X	
14	X		

שלשות 3 כפולים 4 טורים 432

שיטה מצומצמת

משחק	1	x	2
1	X	X	X
2	X	X	
3	X		
4	X		X
5	X		
6		X	
7	X		
8	X		X
9	X	X	X
10			X
11	X	X	X
12	X	X	
13	X	X	X
14	X	X	

שלשות 4
כפולים 5
טורים מלא 2592
טורים בשיטה המצומצמת 288

משחק	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	2	x	1	2	x	1	2	x	1
2	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	21	21	21	21	21	21	21	21	21
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	x	x	x	x	x	x	x	x	x
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	21	21	21	21	21	21	21	21	21
9	x	1	2	1	2	x	2	x	1
10	2	2	2	2	2	2	2	2	2
11	1	2	x	x	1	2	2	x	1
12	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1
13	2	2	2	x	x	x	x	1	1
14	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1	x1

הערב – חצי גמר הגביע

בגבת וב„אוסישקין" ייערכו הערב שני משחקים מסקרנים. הגמר – בחודש הבא ■ במשחקי הליגה: השבוע לא היו הפתעות

צבי גלפרין

משחקי חצי הגמר בגביע המדינה לילדים, ייערכו הערב ב־18.00: הפועל עוגר עפולה תתמודד עם מכבי חיפה הר הכרמל בגבת ומכבי רעננה תשחק עם ברוש חולון באולם „אוסישקין". הגמר – ב־23 באפריל. יש מה לראות.

ואלו התוצאות שקיבלנו מאיגוד הכדורסל:

מחוז גליל עליון

נאות מרדכי – דפנה 62־25, מכבי מטולה – דפנה 66־22, הגושרים – כפר גלעדי 56־48, שדה חמיה/גונן – כפר גלעדי 56־33, מלכיה – רמות נפתלי 60־26, קרית שמונה – רמות נפתלי 47־42, רמות נפתלי – שדה נחמיה/גונן 2־0 (טכני), מכבי מטולה – שדה נחמיה/גונן 70־38.

מחוז צפון

קצרין/מרום גולן – איילת השחר 71־35, סאסא – יסוד המעלה/חולתא 42־40, מרום הגליל – מחניים 56־47, מרום גולן – קצרין 55־51, צפת – סאסא 86־21, צפת – קצרין/מרום גולן 76־38.

מחוז עמק הירדן

אשדות־יעקב – אליצור גוש חיספין 49־28, דגניה ב' – גוש חיספין 61־38, אשדות־יעקב – מכבי טבריה 43־29, רמות גולן – גליל תחתון 56־20, דגניה ב' – נוה אור/חמדיה 56־28.

מחוז בית־שאן

בית השיטה – שדה אליהו 55־35, בית שאן – עין חרוד מאוחד 41־32, יזרעאל/עפולה – חפציבה בית־אלפא 34־24, עין חרוד איחוד – עין חרוד מאוחד 43־24.

מחוז עמקים

מגידו שומריה – נהלל 53־43, מרגנין־טבעון – קישון העמק 47־44, נהלל – בית"ר מגדל העמק 56־26, יפעת – נהלל 46־25.

מחוז מפרץ

הפועל כרמיאל – אליצור עכו 56־24, הפועל נהריה – אליצור שלום ק.אתא 47־43, בני־נהריה – הפועל נהריה 59־24, בני נהריה – ראש הנקרה 52־26, מכבי בני ביאליק – מכבי כרמיאל 71־45.

מחוז חיפה

אליצור קרית אתא – הפועל יגאל חיפה 44־33, הפועל חיים חיפה – אליצור קרית שמואל 41־20, מכבי עירוני קרית מוצקין – הפועל קרית ים 51־34, מכבי קרית ביאליק – קרית ים 61־44, מכבי חיפה הר הכרמל – מכבי יוסף חיפה 76־20, מכבי קרית ביאליק – מכבי חיפה כפר גלים 73־22.

מחוז שומרון

גן־שמואל – בחן 65־16, בית יצחק – גבעת חיים איחוד 53־47, מעגן מיכאל – גבעת חיים איחוד 34־32, גבעת חיים מאוחד – מעגן מיכאל 54־30, גבעת־חיים מאוחד – מכבי חדרה 52־42, מכבי יהורה חדרה – הפועל פרדס חנה 73־25, גבעת עדה – מכבי חדרה 58־47, מכבי יהורה – גבעת עדה 86־22.

מחוז נתניה

אליצור מ.ס. נתניה – אפרוחי בית יצחק 43־17, אליצור נתניה – כפר חיים 63־15, מכבי נתניה – חרות 48־27, חרות – מכבי קובה נתניה 76־11, כפר ויתקין – נורדאו נתניה 67־45, נורדאו – כפר חיים 47־44.

מחוז שרון

מכבי צפון רעננה – א.ס. ארז רמת־השרון 55־34, מכבי צפון רעננה – א.ס. יחדיו רעננה 43־33, בני הרצליה – א.ס. יחדיו רעננה 52־43, הפועל הרצליה – מכבי מזרח רעננה 99־30, הפועל הרצליה – מכבי נרקיס הוד השרון 64־37, הפועל רעננה – מ.ס. תפוז אבן־יהודה 85־14, הפועל רעננה – מכבי אלפי מנשה 78־23.

מחוז פתח־תקווה

אגוז קרית אונו – א.ס. דני רמת השרון 2־0 (טכני), אגוז קרית אונו – אלון גבעתיים 64־42, גבעת שמואל – אלון גבעתיים 58־19, כלנית הוד השרון – הפועל אריאל 69־46, דקל רעננה – גבעת השלושה 33־24, מכבי מרכז ת"א – גבעת השלושה 45־30, מכבי ערן פ"ת – דקל רעננה 43־30, מכבי כלנית הוד השרון – הפועל פ"ת 50־37, מכבי ערן פ"ת – הפועל פ"ת 54־38.

מחוז דן

א.ס. הצעיר רמה"ש – שלום ר"ג 45־31, ברוש גבעתיים – אליצור בני ברק 79־21, הדס חולון – אליצור גבעתיים 57־35, ברוש גבעתיים – משהב ר"ג 36־14, מכבי ת"א רמת אביב – הפועל הדס חולון 58־39, שלום ר"ג – אליצור משהב ר"ג 54־46.

מחוז תל־אביב

מכבי מרכז ר"ג – א.ס. רמת השרון 51־36, אליצור בת־ים – מגל גבעתיים 67־43, ברוש חולון – הוד השרון 47־40.

מחוז שפלה

מכבי צפון ר"ג – נוה רמלה 48־22, בני ברית יפו – אס"א ת"א 58־52, מכבי צפון ר"ג – בני יהודה 48־40, חרמש גבעתיים – בני ברית יפו 70־26, בני ברית יפו – מכבי צפון ת"א 52־29.

מחוז מרכז

אליצור ראשל"צ – א.ס. אור יהודה 50־41, סביון מונסון – אליצור צפון דוד רמלה 73־52, חרוב חולון – סביון מונסון 38־35, דרום ת"א בת ים – בני יהודה ברבור 57־48, בני יהודה ברבור – מכבי ת"א בת ים 48־40, רמת אפעל – תרוב חולון 42־31, צבר ראשל"צ – יהוד 45־33, הפועל לוד – רמת אפעל 44־22.

מחוז שורק

רימון ראשל"צ – גבעת ברנר 63־62, שילר – רימון ראשל"צ 43־18, מכבי גדרה – מכבי רחובות 49־27, מכבי גדרה – גבעת ברנר 73־28, נס ציונה – הפועל ראשל"צ 53־29.

מחוז ירושלים

בית"ר ירושלים – אליצור ראשל"צ 38־32, אס"א י־ם – עוזיאל י־ם 46־19, הפועל י־ם – מכבי י־ם 84־18.

מחוז דרום

א.ס. אשקלון – שער הנגב 79־37, עירוני קרית גת – אליצור אשקלון 66־30, אליצור נתיבות – עותה 23־20, באר טוביה – אשדוד 41־31, עירוני קרית גת – הפועל אשדוד 36־30, גת – באר טוביה 69־39.

מחוז נגב

אשכול – בניש משמר הנגב 36־34, הפועל ב"ש – חבל אילות 91־32, רביבים – נארי 53־14, בניש משמר הנגב – חבל אילות 60־35, עומר – צפון אשכול 50־29, צפון אשכול – עומר עומרים 48־24, ערד – רביבים 56־27. ■

הפועל „ברוש" חולון. עומדים, מימין: יצחק בלול (מנהל), דוד דמצ'ינסקי, אילן משה, תומר תורג'מן, ניר דובב, קובי בלול, אלי בלול, שלמה בן־חמו (מנהל), דודי דמבינסקי (מאמן). כורעים: עמית טבק, יובל ניסימזון, נתי כהן, מאיר קוה, אורי ארגוב, צבי פלדפוגל, תומר בן־חמו. (צילם: ישראל מלובני).

„המלצר מס. 3" בנ.ב.א.

חוטפת כוח בצליפה

הלהיט החם בעיר המכוניות

דטרויט פיסטונס היא מושכת הקהל מס. 1 כיום בנ.ב.א. עם ממוצע של מעל 20 אלף למשחק. מתחרה בכל הגדולות והיחסניות ■ באולמה נקבע השנה שיא־הקהל, אבל בעונה הבאה תעבור ממנו לאולם חדש, שיקנה לשחקניה תחושת־בית ■ סוד ההצלחה של קבוצה אפורה

אלכס דורון

עברו 30 שנה מאז „היגרה" דטרויט פיסטונס מפורט־וויין, מדינת אינדיאנה – ונראה כי רק עתה מתחילה הקבוצה להתרגל לעיר המכוניות. לפתע, הפסיטונס היא „הלהיט" המבוקש ביותר, „הכרטיס החם" בעיר, שבה יש לה מתחרה רצינית מאד על מדד הפופולאריות והקהל: ה„דטרויט רד־ווינגס", כיום המוליכה הגאה של ליגת ההוקי־קרח.

הפסיטונס דגם 87' קיבלה תיגבור ניכר ביכולת הקליעה שלה, תורות לאוריאן דנטלי (ממוצע של 22.9 למשחק), שהגיע אליה מיוטה ג'אז והצטרף לאייזאה תומאס (ממוצע של 20.4 נקודות ושלישי בדירוג המוסרים בליגה עם ממוצע של 10.2 למשחק) והריבאונדר ביל למביר (כיום שישי בדירוג הקוטפים – אשתקד המלך – עם מוצע עכשווי של 11.8 למשחק). הקבוצה, המוליכה עתה בראש תת הבית המרכזי בחוף המזרחי, עם יתרון ניכר על אטלנטה ומילוואקי, גם מושכת יותר קהל למשחקיה, באולמה הענק „סילברדום", מאשר כל שאר קבוצות־הכדור שבשיקאגו וסביבתה, לרבות ה„שיקאגו לאיונס" מליגת הפוטבול.

לפני זמן מה נקבע באולמה של דטרויט שיא מדהים במספר הצופים שנכחו במשחקה, במסגרת הליגה הרגילה (לא פליי אוף): 52,745 בעת שניצחה את פילדלפיה 76' בהפרש של 18 נקודות 125־107. השיא הקודם נקבע גם הוא באותו אולם, אשתקד, כאשר הפיסטונס ניצחו את... פילדלפיה 134־133. אז ראו את המשחק הזה 44,180 צופים.

עובדה מעניינת: יותר ממחצית הצופים ביום־השיא, השנה, קנו כרטיסים במחיר המגוחך של... 2 דולאר האחד. הכרטיסים נרכשו בידי חברת הדלק מאראתון אויל, עבור עובדיה. ב„סילברדום" יש מקום ל־80 אלף איש ורוכשי הכרטיסים הזולים התמקמו בקומה השלישית של המיתקן אדיר המימדים, כשהמחיר הקבוע של הכרטיסים באזור זה הוא 4 דולאר לאחד. שאר הכרטיסים נמכרים בדטרויט במחיר של 9 ו־17 דולאר, ואז המושבים קרובים יותר לזירת המשחק.

אולם לא הכרטיסים הזולים הם העיקר, כמו העובדה שהפסיטונס היא העונה, יותר מבעבר, קבוצה מאד אטרקטיווית ובעיקר מצליחה. בעונה הבאה היא תעתיק את משחקיה למיתקן־כדורסל חדיש יותר, ברובע אוברן־הילס, שבו רק 20 אלף מקומות ישיבה. משחקים מושכי קהל במיוחד ייערכו שוב בסילברדום, אבל כל השאר יהיו באולם החדיש שבו תוקנה לשחקנים תחושה של אולם מלא עד אפס מקום...

חבור של „ווינרים"

אגב, שמונה ימים לאחר שנקבע שיא הקהל עם פילדלפיה, אירחה דטרויט את אטלנטה, למאבק צמרת בתת־הבית המרכזי ועימות זה משך 44,970 צופים. פירוש הדבר: שבשני משחקים משכה קבוצת הפיסטונס יותר מאשר משכה ה„לאיונס" מהפוטבול בארבעה משחקים...

ברטרויט אומרים כי ההצלחה המסחרית נובעת מהצלחתה של הקבוצה בליגה. היא עתה חבורה של מנצחים. „בדיוק כפי שאירע בדאלאס. שם הקאובוים מליגת הפוטבול בירידה והמאווריקס מהנ.ב.א. כקו עליה", אומרים בעיר המכוניות. נתון מעניין אחר: עם ממוצע של 20,425 למשחק, דטרויט היא ראשונה כיום בתחום זה בכל הליגה, אף יותר מהגדולות מבוסטון, לוס אנג'לס או פילדלפיה. „כן, חלפו ימים רבים מאד מאז ג'ורג' יארדלי, ביילי האוואל, דייב דה־בושר ודייב בינג, ששיחקו כאן כאשר הקבוצה אירחה את יריבותיה ב'אולימפיה סטאדיום' הישן בדאון־טאון או ב'קובו ארינה' הסמוך", אומרים בדטרויט.

אבל אין ספק כי המהפך שחל בקבוצה נובע בין השאר גם מהתארגנותה מחדש: לאחר שנים של ניהול כושל עד חוסר ניהול מוחלט, ביצע בעלה של הפסיטונס את הצעד המתבקש. הוא מינה את ג'ק מקלוסקי למנכ"ל וזה הביא את צ'אק דיילי לכהן מאמן. השניים עשו מהחבורה שהועמדה לרשותם קבוצת כדורסל יציבה בעלת יכולת עם אפשרות לקרוא תיגר ליריבות הגדולות.

דיילי, האיש שמאחורי העבודה השחורה והיומיומית, הוא מציאותי. ראה כיצד קבוצתו סופגת נוק־אאוט ו„עפה" כבר בשלבים מוקדמים של הפליי־אוף, בכל אחת משתי העונות הקודמות. הוא טוען כי קבוצתו עדיין אינה בשלה דייה לשלב המכריע הזה וגם למתכונת של משחק בכל יום, מול „הגדולים". הוא איננו בטוח שגורם הגובה שלנו ולהערכתו בידיו הצוות המוכשר ביותר שהיה לו אי פעם. „בנ.ב.א. ישנן הסלטיקס, הלייקרס ולעתים הסיקסרס. היכן אנחנו? – עם כל השאר ושם אנחנו טובים", התבטא דיילי לא מכבר.

מה חסר לדטרויט? – ענק אחר, אמיתי, משמעותי. הסנטר שלה העושה את עיקר העבודה הוא למביר וגובהו רק 2.12 מטר. בעירן שבעה הגול (מעל 2.14) לשני הסנטימטרים החסרים יש משמעות. מה עוד שהוא אמנם פועל שחור אבל עם כשרון מוגבל. שאר השחקנים בחמישיה הפותחת הם בהחלט מהדרג הראשון. מכירת קלי טריפוקה ליוטה תמורת דנטלי, העניקה לפיסטונס מה שמכונה „קו חזית" יציב בהתקפה (דנטלי וסיר גרין). קו העורף מורכב מהרכז האמן אייזאה תומאס ומג'ו דומארס. יש לפיסטונס עוצמה רבה בשחקני הספסל, אולי אף יותר מאשר לשאר הקבוצות. הבולט בהם הוא השחקן השישי המצויין ויני ג'ונסון, שהממוצע שלו 15.9 נקודות למשחק. גם רכישתו של הסנטר המחליף קורט נמפיוס מהקלפירס, בעיסקה שנעשתה לפני כמה ימים, עשויה להועיל לה רבות, בעיקר בהמשך המירוץ. ברטרויט אומרים כי הקבוצה הגיעה רק עתה לבגרות והדבר בא לידי ביטוי בהשגיה. אם תמשיך במסע הצלחותיה – תגיע רחוק. ■

טרט חריש המוקרן בימים אלו בצפון אירופה נוסף על ... את התפקיד הראשי מגלם קפטן נבחרת דנמרק ב...כדורגל, הרחוק מהדימוי שהועיד לו הבימאי ■ הסרט מעורר מחלוקת ויש בו גם מסר כלל אנושי מעניין

מורטן כריסטנסן בפעולה במשחק כדור

יותר אדם, פחות גבר

אסתר ארלשטן (קופנהגן)

חשבון נוקב עם הדימוי הגברי, המדליק והנערץ של כוכבי הספורט הדניים בפרט והבינלאומיים בכלל, עושים עתה קפטן נבחרת הכדורגל של מדינה זו, מורטן סטיג כריסטנסן ובימאי הסרטים הדני סטפן האנזלמן. בסרט הדני החדש "חברים לתמיד" עורך כוכב הכדורגל הדני, שבנוסף להיותו ספורטאי מצטיין הוא גם "יפהפה עם תעודות", הכרות ראשונה ואחרונה, לדבריו, עם עולם הבד – בתפקיד של... כדורגלן הומוסקסואל, לא פחות ולא יותר.

מורטן סטיג כריסטנסן הוא מגיבורי הספורט בסקנדינאוויה. ממש כך. השוורצנגר של הצפון – רק בלי השרירים. קפטן נבחרת הכדורגל הדנית, הופתע לא מעט מההצעה שקיבל לגלם בסרט תפקיד משולש־פנים, שבאר פיו רחוק ממנו אלפי מונים: "ביקשו ממני קודם כל להיות שחקן קולנוע, אחר־כך – כדורגלן ובנוסף לזה גם הומוסקסואל – ואני, לא תאמינו, הסכמתי מיד. ראיתי בזה לפני חידוש עתיר־אתגרים, שמסוגל גםלהרוס במחי יד את הדימוי הידוע שלי".

האשה חששה יותר

לאחר התייעצות משפחתית קצרה, בה השתתפו האשה והבן, קיבל מורטן סטיג כריסטנסן על עצמו את תפקיד הכדורגלן ההומו, המנהל רומן אהבה סוער עם נער בן 16. בסרט ,שיצא בימים אלו לאקרנים, יש סצינות עירום רבות, והרבה גיפופים, חיבוקים ונשיקות לוהטות, בין גברים – והוא מעורר מחלוקת גדולה. לכאורה מרוכר בסרט על נושא אנושי־ספורטיבי. למעשה, יש כאן מסר נוסף.

"רעייתי, סיפר הכדורידן־שנעשה־כדורגלן, היהרה בכל העניין יותר ממני. היא חששה למה שעלול התפקיד הזה לגרום לקריירה שלי. אני הייתי מודאג פחות ממנה. קיויתי שלא אפגע, שהתפקיד בסרט לא יזיק לי", סיפר הספורטאי המצויין, הטוען כי מעולם לא ייחס משמעות לזוהר, לגבריות ולדמות הכוכב המדליק לא על המגרש ומחוצה לו, שדבק בו. "יום אחד פשוט חשתי צורך להתנסות במשהו חדש, בעבודה שאינני מורגל בה, בסביבה שונה ועם אנשים שאינם מתוגי הספורט".

תפקיד ההומו בסרט, שהוענק במתכוון לכוכב הכדוריד הדני יפה התואר, הוא כלי ספק חידוש בעולם הספורט. חידוש החורג כליל מתפקידי הכד, המועדפים דרך קבע בידי ספורטאים בינלאומיים שובי עין.

"הגיעה השעה שכוכבי הספורט יחדלו להיחשב לאובייקטים מיניים, שרירייים־שוביניסטים. אין לדכא צדדים מפתיעים באישיותו של ספורטאי, רק כדי לענות בכך על ציפיותיהן של המעריצות. גם ספורטאים ממין זכר צריכים להכיר טוב יותר את גופם ולעשות בו שימוש רלוואנטי. יש לתת ביטוי לגוף, שהוא אמנם ספורטיבי ושרירי, אך שיש בו גם מן האינטלקטואלי, החמים והרגיש. ראוי לראות בספורטאי אדם המקרין סביבו גם עדנה ולא רק קשיחות, קרירות וניכור.

אינני חולם להיות כוכב קולנוע, אך עייפתי מתפקיד האובייקט הגברי, הדומינאנטי, האדון, המפרנס.

"בהשלכה להתפתחות הפמיניסטית וכהתאם לשינוי שעובר על הנשים כיום בעולם, חייבים גם כוכבי הספורט לשנות תדמית. להיפטר מדימוי המאצ'ו שלהם, שעבר מזמן מהעולם. נשים מצאו מכבר את זהותן האמיתית. הגיע הזמן שגם הגבר ייעשה כן – שיהיה יותר אדם ופחות גבר. אדם טבעי, עם שתי הרגליים על הקרקע, משוחרר כליל מהדימוי החונק, המכביד של 'סופרסטאר', 'סופר גבר', שגורר לא אחת את כוכב הספורט לדילמה, מביא אותו למצבי דחק ולחץ נפשי, עד שאיננו מסוגל לעמוד מול דימיונם של המעריצים", הסביר כריסטנסן את הפילוסופיה שלו בנושא הזה.

"לחסל חשבונות"

מורטן סטיג כרסטנסן, אינו מתחרט אף לא לרגע על הצעד האמיץ שעשה: "תחילה, נסיתי לשכנע את הבימאי לתת לי תפקיד שאני מורגל בו. לא הבנתי מדוע רצה לעשות ממני הומו. אינני כזה, אינני נראה כזה. אך לבימאי, סטפן האנזלמן היה רעיון. הוא רצה שאגלם תפקיד של כדורגלן הומו, אך בשום פנים ואופן שלא אראה כהומוסקסואל כפי שהוא מצטייר בעיני הציבור, בדרך כלל. הוא רצה 'לחסל חשבונות' עם דימוי ההומוסקסואל המקובל, מחד ועם דימוי כוכב הספורט מאידך־גיסא".

מורטן מתגורר עם משפחתו בעיר הנורווגית סטאוונגר. כשאינו טרוד באימונים ובאירועים בינלאומיים, הוא משמש כמורה בתיכון מקומי ומאמן את נבחרת הכדוריד העירונית. "שכני וחניכי בבית הספר ידעו שקיבלתי תפקיד בסרט ופירגנו לי. חשבנו שזה יוכל לנצל את הסרט גם לקצת פרסומת לקבוצה שלנו. אך לאחר מכן, כש נודע להם איזה תפקיד הועידו לי, הם קיבלו הלם. הייתי מטרה להקנטות ולבדיחות. בסך־הכל היה הסרט הזה חוויה חד פעמית ובלתי נשכחת". ■

מועדון מטיילי מעריב

פרטים: „מועדון מטיילי מעריב" מערכת „מעריב" רח' קרליבך 2, תל-אביב, טל. 03-439207 פתוח בקבלת ... בין ...

מועדון מטיילי מעריב

חופשות בארץ

★ **גלגליל בפורים.** חופשה משולבת בטיולים מודרכים ברכב. לינה בכפר חיטים, בבתי עץ הולנדיים 13–15.3.87.

★ **טיסה בשמי הארץ בפורים.** סיור אווירי במטוסי ארקיע, בשבת 14.3.87 מנמל בן גוריון. סה"כ 50 דקות, כולל הסברים. שהייה באוויר 20 דקות.

★ **פסח כהלכתו.** במלון הנסיכה בנתניה, למשפחות שומרות מסורת. 8 לילות פנסיון מלא, כולל ליל הסדר. 656 ש"ח לאדם בחדר זוגי.

★ **פסח בצפת.** במלון "נוף הגליל" שלושה לילות, 190 ש"ח חצי פנסיון. 17–20.4.87.

★ **החרמון וצפת.** יומיים בגליל, ביקור בחרמון, לינה במלון "נוף הגליל" 20–21.3.87.

★ **שבוע ציור בצפת.** יצירה בטבע ובנופי צפת והסביבה 5–9.4.87.

★ **טיולי יום.** אמציה, ביקור במערות חזן, כולל סיור במוזיאון הבדווי. 21.3.87.

★ **חרמון.** שבת 14.3.87, ראשון (פורים) 15.3.87, שבת 28.3.87.

שורשים

שלושה סמינרים

★ **פורים – הוללים, שיכורים וחוגגים** מלון "באזל" ת"א 13–15.3.87.

★ **המשיח והשקר – שבתאי צבי** מלון ניר עציון 27–28.3.87

★ **מהאסיים ועד נטורי קרתא** אילת, 21–24.5.87

מיוחד לקוראי מעריב
טיולי פסח ואביב
עם מדריכי „נאות הכיכר"

שובר לקבלת מידע מפורט
לכב'
„מועדון מטיילי מעריב"
מערכת „מעריב"
רח' קרליבך 2
תל-אביב – 67132
אני מעוניין/ת בחוברת מפורטת על טיולי פסח ואביב.
שם: ...
כתובת: ...
מיקוד: ... טלפון: ...

★ **תורכיה.** טיול קלאסי של 15 יום, יציאה: 3.4, או טיול קצר של 8 ימים לאיסטנבול והחוף המערבי, יציאה: 6.4; 17.4.

★ **יוון.** מסלול קלאסי של 15 יום כולל איי הים האגאי, יציאה: 3.4; 6.7, ומסלול של 11 ימים – בעקבות 3 תרבויות. יציאה: 3.4; 6.7.

★ **יוגוסלביה.** 16 יום. יציאה: 15.4; 26.5; 24.6

★ **יוגוסלביה — אוסטריה.** 17 יום. יציאה: 12.4; 17.5; 14.6

★ **יוגוסלביה — הונגריה.** 18 יום. יציאה: 5.4; 10.5; 7.6

★ **הונגריה.** 8 ימים. יציאה: 5.4; 10.5; 7.6

★ **קניה.** טיולי ספארי של 17 ו־10 ימים. יציאה: 8.4

★ **ספרד ופורטוגל.** מסלול קלאסי של 15 יום. יציאה: 9.4; 28.5; 25.6

★ **מצרים.** מסלול קלאסי של 8 ימים. יציאה: 5.4; 10.4; 11.4; 14.4. מסלול של 6 ימים למצרים התחתית. יציאה: 14.4.

★ **תאטרון בלונדון.** 10 ימים, יציאה: 12.4. 7 ימים, יציאה: 15.4

★ **סקנדינביה.** מסלול קלאסי של 18 יום. יציאה: 28.5

פרטים: „מועדון מטיילי מעריב", רח' קרליבך 2, ת"א טל. 03-439207

מועדון הבריאות של דליה ניר

„מועדון מטיילי מעריב" בשיתוף עם „משקל קל" מודיעים על

מחזורי נופש והרזייה

במלון „פאלאס" בנתניה, בפיקוחה של דליה ניר

„שבוע הנופש וההרזיה" מתחיל ביום ראשון בשבוע ומסתיים ביום שישי. מדריכה צמודה לכל מחזור. האירוח במלון הוא על בסיס פנסיון מלא ויכלול שלוש ארוחות עשירות, אך דלות בקלוריות.
מחזור ראשון: מיום ראשון, 22 במארס, עד יום שישי, 27 במארס.
מחזור שני: מיום ראשון, 26 באפריל, עד יום שישי 1 במאי.
מחזור שלישי: מיום ראשון, 24 במאי, עד יום שישי, 29 במאי.
המחיר: 435 ש"ח לאדם בחדר זוגי, כולל כל המסים. תוספת ליחיד בחדר: 20 ש"ח ליום.
פרטים: „מועדון מטיילי מעריב", רחוב קרליבך 2, ת"א, טל': 03-439207; „משקל קל", טל': 03-236043.

מבצע מיוחד לקוראי „מעריב"

טוס PAN AM
למיאמי
וגלה את פלורידה
ב־9 דולר בלבד!

עוד בתכנית החדשה:
★ שיט־חופים לאיי בהאמה
★ דיסני וורלד, 5 לילות עם רכב צמוד

ביצוע: „מלחי" ו„פאן אם"

אנטרטיימנט · הנאה שלמה בחצי המחיר

בספר ההנחות "אנטרטיימנט ישראל 87" תמצא 500 שוברי הנחה של 50% או "שניים במחיר אחד" למסעדות, ארועי תרבות, ספורט, תיירות ונופש וכן הנחות יחודיות בתחום הצרכנות.

ערכן הכולל של ההנחות בספר עולה על 50,000$. ניתן לנצל אותן במשך כל השנה על־ידי כל בני המשפחה. ההצעות מכסות את כל חלקי הארץ ותוכל להנות מהן גם בטיולך באירופה ובארה"ב. די להשתמש בספר 3 עד 6 פעמים כדי לכסות את הוצאות רכישתו, ועדיין נותרות בידך אפשרויות רבות ומגוונות להמשיך להנות ולחסוך לאורך כל השנה.
במשך שנת 1986 הצטרפו למועדון אנטרטיימנט המונה כ־3 מליון חברים בארה"ב, קנדה, אירופה, למעלה מ־5,000 חברים חדשים בארץ.
הצטרף אל מיליוני האנשים הנבונים היוצאים לבלות ברמה גבוהה יותר, מנסים דברים חדשים, נהנים וחוסכים.
מחיר לחברי המועדון – 28 ש"ח בלבד (ב־3 תשלומים).

אנטרטיימנט ישראל 87'

מועדון מטיילי מעריב

אל:
מועדון מטיילי מעריב רח' קרליבך 2, תל-אביב 67132.
טל. 03-439111
תושבי חיפה והצפון (מחוזה צפונה) יפנו ל"טוליס תיירות ונופש", רח' חורב 13, ת.ד. 7646, חיפה. טל' 04-288228
נא לשלוח אלי את ספר ההנחות "אנטרטיימנט ישראל 87"
(מצורפת בזה 3 המחאות ע"ס 28 ש"ח כ"א (תשלום 60-30 יום).

שם משפחה | שם פרטי | מס' טלפון
רחוב | מס' | עיר | מיקוד